UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

9 ЛИСТОПАДА
Число No 45
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
NOVEMBER 9, 1972

ВЕЛИКА ВИБОРЧА ПЕРЕМОГА Р. НІКСОНА

ПРЕЗИДЕНТ ЗДА Р. НІКСОН

Неповний звіт з виборів на американського республіканського президента приніс дотеперішному президентові Р. Ніксонові історичну перемогу.

Із дотеперішних звітів виходить, що президент Р. Ніксон дістав 62% голосів, а його противник Дж. МекГоверн 37%. Ніксон здобув перемогу в 49 стейтах, хоч може остаточні обчислення виявлять його перемогу й ще в котромусь із трьох інших стейтів.

Зате, виглядає, що демократи й далі матимуть більшість у сенаті, а тим самим будуть й далі противитися різним пропозиціям Ніксона, які мусять бути затверджені сенатом. Демократи мають в сенаті більшість уже протягом 18 років.

Докладніший звіт з американських виборів подамо в черговому числі.

Бойові літаки над Канадою

В днях 1-16 листопада бойові лтіаки Північно-американського оборонного командування будуть відбувати вправи у відбиванні ворожих летунських налетів на ЗДА. Вправи будуть відбуватися теж над канадською територією. Прибл. 140 американських та канадських літаків будуть в гих днях перелітати понад Албертою та Британською Колюмбією. Вправи будуть відбуватися в ранніх годинах, щоб не турбувати нормального летунського пасажирського руху.

В Югославії далі кипить

В Югославії зростають дальше тертя й непорозуміння в лоні югославської комуністичної партії з приводу зросту націоналістичних настроїв у всіх трьох найбільших національних групах: сербській, хорватській та словінській. Президент Броз Тіто, який скрізь заявляє, що він старається бути об'єктивно наставленим до всіх груп, насправді потурає сербам. З уваги на таке становище Тіта комуністична партія звільнила головного редактора центрального партійного щоденника „Політика", А. Ненабовіча за його ніби надто ліберальне становище. Офіційно Ненабовіч сам зрікся свого становища.

Засудили литовців

В столиці Литви Вильні відбувся суд над 8 литовськими націоналістами, що їх суд обвинувачував у „хуліганстві" за їхню участь в вуличних демонстраціях проти совєтського режиму в Москві 18 і 19 травня ц.р. В повідомленнях совєтської преси не говориться нічого про протестні демонстрації, лиш про „вуличні інциденти". Серед підсудних була 18-річна дівчина, яка дістала рік примусових робіт без втрати волі. Інші підсудні — мужчини дістали від півтора до трьох років в'язниці.

Засуджені були частиною кількатисячної демонстрації литовської молоді в Москві, що, у зв'язку із самоспаленням литовця Р. Калянта, домагалася самостійности для Литви. Демонстрація трівала два дні, а тому, що поліція не могла собі дати ради з демонстрантами, на допомогу прийшли військовики-парашутисти. Їх побили демонстранти палицями й камінями. Двох міліціонерів убито. Поліція арештувала відтак 8 демонстрантів, яких тепер суджено.

Ліберали залишаються в уряді

ПАРТІЯ НДП ОБІЦЮЄ ПІДДЕРЖКУ

Федеральний прем'єр П. Трюдо заявив на пресовій конференції, що дотеперішний уряд вирішив залишитися й надалі при владі, бо минулі вибори не виявили ясно, якого уряду бажають собі канадці. Хоч ліберальні кандидати потерпіли в недавних виборах чималу поразку, одначе ніяка інша партія не дістала абсолютної більшости голосів, тому прем'єр Трюдо вважає, що уряд має обов'язок й далі кермувати державою, аж до скликання сесії парляменту, де виявиться, чи уряд матиме піддержку більшости послів, чи ні.

КАНАДСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР П. ТРЮДО

Заява прем'єра Трюда була вислідом дводенних нарад федеральних міністрів. Трюдо признав, що поразка лібералів у минулих виборах була „виявом невдоволення канадців із політики федерального уряду, одначе виборці не висловили довір'я ніякій іншій партії". Прем'єр Трюдо виголосив свою заяву в дуже примирливому тоні й признав, що його уряд „допустився деяких прогріхів супроти канадців". В такому самому примирливому тоні говорив теж провідник партії НДП Д. Луїс, який заявив, що його партія піддержуватиме ліберальний уряд, під умовиною, що уряд постарається розв'язати найбільше пекучі проблеми, а саме справу безробіття, інфляції та переведе знижку податків для загалу канадців, а зате підвищить податки великим корпораціям. Трюдо та Луїс заявили, що їхні партії не вели ніяких переговорів й не є зв'язані ніякою умовою, але обі партії вважають, що, для добра Канади, мусять співпрацювати. Прем'єр Трюдо не відповів ще ясно, чи уряд зобов'язується переводити в життя домагання партії НДП, але заповів, що вже на найближчій сесії парляменту, яка відбудеться в січні 1973 р., уряд предкладе ряд пропозицій, як боротися з безробіттям.

Найбільш рішуча й різка була заява дотеперішного провідника опозиції Р. Стенфілда, який гостро засудив становище ліберальної партії, назвав становище прем'єра Трюда аротантним та домагався уступлення дотеперішнього уряду й передачі влади консервативній партії. Зате іншої думки був кол. прем'єр Дж. Діфенбейкер, який сказав, що уряд Трюда повинен бути при владі до найближчої сесії парляменту й зрезиґнувати щойно, якщо дістане заяву недовір'я. Так зрештою зробив був і Дж. Діфенбейкер, який був при уряді, хоч не мав абсолютної більшости в парляменті.

В міжчасі консервати стратили один посольський мандат у Саскачевані на корисіь партії НДП, так що тепер ліберали мають 109 послів, а консервати 108. Одначе й ці числа ще не є остаточні, бо в багатьох виборчих округах, де була мала різниця в голосах між кандидатами, переводять ще перечислення.

Якщо йдеться про загальну кількість голосів, то ліберали дістали 39% голосів, а консервати 35%. При цьому треба завважити, що ще в ніяких виборах не віддано стільки неважних голосів, що в минулих виборах.

Звільнили міністра оборони

Єгипетський президент А. Садат звільнив ґенерала А. Садека зі становища міністра державної оборони та головнокомандуючого збройними силам иЄгипту. За вістками з Ізраїля, Садек має перебувати під домашним арештом. Загально вважаючи, що Садека звільнено на домагання уряду СССР, який тепер зново хоче нав'язати нормальні дипломатичні зв'язки з Єгиптом. Генерал Садат належить до найбільших противників совєтсько-єгипетської співпраці й постійно мав суперечки з совєтським командуванням в Єгипті .Генерал Садек був великим приятелем президента А. Садата й минулого року причинився багато до вікриття заговору ґенералів та міністрів — прихильників СССР, які хотіли силою усунути президента А. Садата від влади. Тепер Садек упав жертвою совєтсько-єгипетського порозуміння.

Одночасно з усуненням Садека зі становища головнокомандуючого єгипетськими збройними силами, переведено теж арешти серед старшин єгипетської армії На особисте доручення президента А. Садата арештовано сотні старшин, що наставлені неприхильно до єгипетсько-совєтської співпраці.

Подорожчають папіроски

Тютюнова компанія Імпіріял тобакко продуктс заповіла, що з днем 20 листопада ц.р. подорожчають папіроски. В гуртовому продажеві папіроски подорожчають прибл. два центи на пачці, або 57 центів на картоні з 1,000 штук папіросок. Президент тютюневої компанії Е. Рікард сказав, що папіроски здорожчали наслідком підвишки цін на сирівці та заробітні платні.

Не буде цензури фільмів

Окремий комітет Альбертської леґіслятури предклав проєкт зміни закону про фільмову цензуру в Алберті. На місце дотеперішного бюра фільмової цензури буде створене бюро клясифікації фільмів. Фільмове бюро буде видавати рішення, які фільми можуть бути висвітлювані для дітей до 14 років, для старших дітей від 14 років і старших та для молоді від 18 років і дорослих. При обох останніх катеґоріях фільмів буде зазначено, що фільми не є бездоганні, під моральним оглядом. Фільмове бюро не буде забороняти висвітлювати ніяких фільмів, але може потягати власників кінотеатрів до кримінальної відповідальности за висвітлювання неморальних фільмів, які можуть спонукувати до злочинних чинків.

Подешевіли замісцеві розмови

Албертська державна телефонічна компанія встановила нові оплати за замісцеві телефонічні розмови, які будуть дещо нижчі від досі обов'язуючих. Одначе замісцеві телефонічні розмови є дешевші лише тоді, коли телефонується лише викликаючи (автоматично) число телефону. Коли хто хоче говорити з якоюсь означеною особою, тоді розмова коштує дорожче.

Новістю в замісцевих телефонічних розмовах є те, що основною оплатою за замісцеву розмову є оплата за однохвилинну розмову. Досі основну оплату числили за трихвилинну розмову без уваги на те, чи розмова тривала одну хвилину, чи повні три хвилині. Тепер можна заощадити на новій системі оплат за телефони, розмовляючи коротше. Телефонічні компанії обчислили, що на 300 мільйонів замісцевих телефонічних розмов більше, як четвертина, не були довші, як двохвилинні, або навіть коротші. Введення нової системи оплат вможливить багатьом канадцям щадити на замісцевих розмовах.

10, 11 і 12 ЛИСТОПАДА З'ЇЗД БУКК ЕДМОНТОНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

В п'ятницю, 10 листопада вечором зачинається Єпархіяльний з'їзд БУКК Едмонтонської єпархії.

Наради відбуватимуться в суботу, 11 та неділю, 12 листопада. З'їзд відбудеться в залі УНД-ому в Едмонтоні.

В суботу вечором, в год. 7.30 відбудеться в залі УНД-ому товариська зустріч делеґатів та українського громадянства з мистецькою програмою.

Одночасно із з'їздом БУКК відбудеться теж З'їзд Централі Українців Католиків Едмонтонської єпархії та конференція УКЮ.

З НЕДАВНИХ КАНАДСЬКИХ ВИБОРІВ: провідник консервативної партії Р. Стенфілд у розмові з кол. прем'єром Дж. Діфенбейкером. Поруч кол. кандидат на провідника квебекської ліберальної партії, який є тепер одним із двох консервативних послів у Квебеку.
фото: Канадська преса

* **В Польщі побував** американський кардинал Ян Кроль, що є польського походження, архиєпископ Філядельфії. Урядова преса та радіо промовчали його приїзд до Польщі. Кардинал відслужив у співслуженні ще двох польських кардиналів та одного американського Службу Божу в кол. концентраційному таборі Освєнцім (Авшвіц) при участі 150,000 осіб.

* **Канадська статистика** проголосила, що протягом перших вісьмох місяців 1972 р. канадські фармери дістали готівкою 3.1 мілярдів долярів за продаж фармерських продуктів та як задатки на доставлене збіжжя. Згадану суму виплачено 366,000 канадських фармерів.

* **200 канадських компаній** будуть виставляти свої фабрикати на 31 міжнародних виставах у 1973 та 1974 р. для пропаганди канадських виробів. Федеральне міністерство торгівлі допоможе компаніям фінансово побудувати відповідні виставові павільйони, вести пропаганду та покриє частину інших коштів вистав.

* **Морози знищили** в Саскачевані 8.5 мільйонів бушлів ріпаку. Морози пошкодили ріпакові збіжжя теж у Алберті, але не вчинили надто великої шкоди.

* **Державне бюро** інформацій „Інформейшен Кенада" має тепер 515 працівників, а його річний бюджет є 10.3 мільйонів долярів. Уряд задумує поробити зміни в діяльності цеї компанії, щоб її інформації доходили до якнайширшого круга канадців.

* **Шість університетів** у Квебеку дістало від уряду мільйон долярів на наукові досліди.

* **Тижневий додаток** до різних канадських англомовних щоденників „Кенедієн маґазін" надрукував статтю, в якій зневажливо висловився про кол. прем'єра Дж. Діфенбейкера. Діфенбейкер загрозив, що подасть справу до суду. Видавці „Кенедієн маґазін" перепросили Дж. Діфенбейкера публічно й заплатили йому 12,500 дол., які він подарував на добрі цілі.

* **70% французьких фармів** мають менше, як 50 акрів землі. Від 1955 р. в Франції зменшилося число фармів на 2.5%.

Коротки вістки

* **Канада купує тепер** в Австралії найбільше вина, бо в 1970 р. закупила 556,000 ґальонів. Передше найбільше вина купувала Англія.

* **В японському місті** Осака виставлено на продаж трикутний шкірний капелюх, який колись мав носити кол. французький цісар Наполеон Бонапарте. Ціна капелюха: 97,402 дол.

* **58-річний американський** ґенерал К. Абрамс, що був досі головнокомандуючим всіх американських військ у В'єтнамі, був затверджений сенатом на становище шефа штабу американської армії.

* **В столиці комуністичного** Китаю - Пекіні побувала 15-особова французька торговельна місія для наладнання торговельних відносин між Китаєм і Францією. Французька делеґація була одною з найбільших, яку Франціяколинебудь висилала для ведення торговельних переговорів.

* **Господарський союз** європейських держав „Спільний ринок" проголосив, що офіційною мовою Союзу буде англійська мова. До Союзу належить теж Франція та Бельгія, що їх урядовими мовами є французька (в Бельгії частинно, бо є теж фляндська).

* **Наслідком поганої погоди** в СССР зібрано соняшникового насіння, з якого роблять олій, 5.5 мільйонів тонн, на 100,000 тонн менше, як минулого року. Румунія матиме соняшникового насіння всього 800,000 тонн, на 200,00 тонн менше, як минулого року.

* **На Філіпінах так зросли** партизанські загони, які ведуть боротьбу з урядом, що урядові війська виселюють десятки тисяч селян із місцевостей, де діють партизани, й переселюють їх до міст та селищ, що є під контролею урядових військ.

* **Цього року в Бразілії** були великі зливи з градом та слоти й наслідком того потерпіли збіжжеві засіви. Великих шкід зазнали українські поселенці в стейті Парана, де дощі понищили засіви. В Ріо де Жанейро дощ ішов без перерви через 10 днів.

* **Кол. арґентінський** диктатор Хуан Перон хотів повернутися з Еспанії, де він живе на вигнанні вже 17 років, до Арґентіни й кандидувати на президента, одначе арґентінський уряд відмовив йому дозволу на в'їзд, бо боявся, що Перона, якому вже 77 років, можуть вибрати президентом.

* **В Ізраїлі страйкувало** 3,000 лікарів, портові робітники, робітники у млинах та службовики в кінотеатрах. Страйкарі нарікали, що уряд цікавиться лиш закордонною політикою, а зовсім не дбає про належну заробітну платню для своїх громадян.

* **В Істоні, Кон., ЗДА,** помер на 83-ому році життя винахідник та фабрикант літаків-гелікоптерів Ігор Сікорський, родом з Києва. Він не брав ніякої участи в українському житті. Він був зайнятий увесь час виробництвом гелікоптерів.

* **Міністерство оборони** ЗДА повідомило, що СССР випробував 13 та 18 жовтня на Тихому океані міжконтинентальні балістичні ракети, які мають влаштування для атомових головок. В тому часі СССР проголосив у тому районі заборону всякого морського та летунського руху.

ДВАДЦЯТА П'ЯТА НЕДІЛЯ ПІСЛЯ ЗШЕСТЯ
19 листопада

ЛИСТ ДО ЕФЕСЯН: зач. 224

Брати, прошу вас, отже, я, в'язень у Господі, щоб ходили достойно покликанню, котрим вас покликано, з усякою покорою і лагідністю, з терпеливістю, терплячи один одного в любові, стараючись зберегти єдність духа у зв'язі миру.

Одно тіло й один дух, як ви й покликані до одної надії вашого покликання.

Один Господь, одна віра, одно хрещення. Один Бог і отець усіх, що над усіма, і через все і в усіх.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 53

У той час устав один законовчитель і, спокушаючи його, сказав: „Учителю, що робити мені, щоб осягнути вічне життя?" Ісус же сказав йому: „В законі що написано? як читаєш?"

Той відповідаючи, сказав: „Люби Господа Бога твого всім серцем своїм і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всіма мислями своїми, а ближнього свого, як самого себе". Він же сказав до нього: „Правильно ти відповів; роби це і будеш жити".

Він же, бажаючи виправдати себе, сказав Ісусові: „А хто мій ближній?"

Підходивши ж Ісус, сказав: „Один чоловік ішов з Єрусалиму до Єрихону і попавсь між розбійників; ті, обдерши його і поранивши, відійшли. Припадково йшов тією дорогою якийсь священик, і, побачивши його, проминув. Так само й левіт, прийшов на те місце, і, подивившись — проминув.

„Самарянин же якийсь, ідучи дорогою, наблизився до нього і, побачивши, змилосердився. І, приступивши, перев'язав його рани, поливаючи оливою й вином, посадив його на свою скотину й привіз до гостинниці та й доглядав його. А на другий день, від'їжджаючи, вийняв два динарії і дав гостинникові і сказав: доглядай його, а що над це видаси, як повернусь, віддам тобі.

„Котрий же з цих трьох — на твою думку — був ближній тому, що повавсь між розбійників?" Він сказав: „Той, що вчинив над ним милосердя".

Ісус же сказав йому: „Іди й ти чини так".

ПРЕОСВЯЩ. ВЛАДИКА ВАСИЛЬ ВЕЛИЧКОВСЬКИЙ ВІДСЛОНИВ ПРОПАМ'ЯТНУ ТАБЛИЦЮ

В неділю, 24 вересня 1972 р. катедральна парафія св. Юрія в Саскатуні відзначувала 60-річчя свого існування і 10-річчя будови нового парафіяльного дому — Осередку молоді. То свято звеличив своєю участю дорогий гість Преосвящ. Владика Василь (Величковський).

Ранком цього дня в катедрі відслужили св. Літургію Владика Василь і Владика Андрей (Роборецький), в сослуженні о. митрата І. Олійника і крилошанина В. Івашка, диконував диякон С. Куривчак. Співав катедральний хор під управою п. С. Чепиги. Владика Василь виголосив сердечну повчаючу проповідь.

В год. 12.30 відбулося в парафіяльному домі благословення і відслонення Пропам'ятної таблиці, на якій було поміщено 150 імен і прізвищ жертводавців — добродіїв Будівельного фонду. Благословення довершив Преосвященний Владика Андрей, а відслонення Преосвящ. Владика Василь.

В честь жертводавців відбувся святочний бенкет, який приготовили пані з відділу ЛУКЖ.

В бенкеті взяло участь понад 400 осіб. Програмою проводив голова парафіяльної управи п. К. Мельник. Присутніх привітав о. митрат І. Олійник, подаючи теж короткий перегляд історії парафії за 60 років її існування. Піонери парафії св. Юрія в 1912 р. поклали сильні християнські основи для існування й розвою громади. Скоро збудували дім „Просвіти", який на довгі роки став осередком освітнього, культурного та мистецького життя вірних. Придбали церкву, наперед малу, скромну, пізніше збудували стилеву, яка в 1951 р. стала катедрою. Катедральна парафія започаткувала організацію двох інших парафій у Саскатуні.

Про будову нового парафіяльного дому — Осередку молоді та діяльність в ньому за минулих 10 років говорив о. В. Івашко. Крім поодиноких осіб і родин, які щедро поспішили своїми жертвами на будову, треба з великим подивом згадати відділ ЛУКЖ при катедрі, який на Будівельний фонд за час 10 років не лише передав 120,000 дол., але що більше, перевів ряд підприємств і зайнять з різних ділянок свого багатогранніго організаційного життя. Велику матеріяльну допомогу одержано від бінгового комітету і комітету щорічних розігравок. Новий парафіяльний дім не став виключною власністю катедри, але з нього постійно користають всеканадські і провінційні організаці, там мають свої підприємства й зайняття діти, молодь і старші, він служить релігійним і світським цілям освітнього, виховного, громадського, національного, товариського, культурного та мистецького характеру. В загально-українських потребах організації користуються приміщеннями безплатно, передовсім на сходини, зустрічі, засідання, наради тощо. Про потреби і користи такого дому для української спільноти в Саскатуні свідчить велике число осіб (750.000), які за час 10 років брали участь в різних заняттях і підприємствах. Наприкінці бесідник представив присутнім всіх жертводавців-добродіїв, викликуючи їх поіменно.

Від імені жертводавців промовляла п-і Анна М. Баран, яка вказала на користі які дає українській спільноті, зокрема молодшому поколінню, наш парафіяльний дім-осередок Молоді. Всі ми рівночасно беремо відповідальність за працю, яка ведеться в цьому будинку. Тому наш вклад гроша в минулому, зобов'язує нас до дальшої праці в майбутньому, закінчила п-і Баран своє коротке, але змістове слово. Кілька завваг, слова признання й заохоти продовжувати гарну працю, висказав Преосвящ. Владика Василь. В кінцевому слові, Владика Андрей, сердечно подякував дорогому гостеві, Владиці Василеві, який своєю участю звеличав і збагатив урочистий день катедральної парафії. Слова подяки присвятив також всім організаціям, установам та поодиноким особам чи родинам, які допомогли збудувати цей дім, а що важніше, дальше щиро співпрацюють у веденні правильної й корисної праці в ньому. Під час бенкету мистецьку частину виконали хори, катедральний, жіночий ЛУКЖ і молодечий, під управою п. С. Чепиги і п. П. Гненного.

ПРЕОСВ. КИР ВАСИЛЬ БЛАГОСЛОВИТЬ ТАБЛИЦІ ФУНДАТОРІВ. ЗА НИМ ПРЕОСВ. КИР АНДРЕЙ.

Владика Василь у Кемсак, Саск.

Неділя, 10-го вересня надовго залишиться в пам'яті українців католиків — парафіян церкви св. Йосафата в Кемсак, Саск., бо того дня завітав до нас достойний гість з далекої рідної України, Ісповідник віри, Преосв. Владика Василь (Величковський).

На це торжество прибуло багато людей також з довколишніх парафій, як Канора, Йорктон, Пелі, Норквей та інші.

Невелика наша церква наповнилася вірними по береги. На зустріч дорогому Владиці вийшли запрошені священики: о. О. Музика, і о. Миколів, а вірні з малими дітьми напереді уставилися з хоругвами по обох боках хідника, що веде до церкви.

При вході до церкви, за старим звичаєм, зустрів Владику п. Д. Ратушний і привітав його хлібом-сіллю.

Діти кидали квіти під струджені ноги Ісповідника. А в дверях церкви, о. В. Василишин вручив ключі до Божого дому, де Владика відслужив Архиерейську св. Літургію в асисті о. Музики та о. Миколіва.

Співав парафіяльний хор під проводом п. В. Секундяка. Почесну сторожу творили члени четвертого ступеня лицарів Колюмба ім. св. Станислава з Йорктону.

По св. Літургії Владика Василь виголосив проповідь темою якої була любов Бога. „Любити Бога, значить заховувати Його заповіді і тим способом осягнути небесну нагороду".

По скінчені Богослужби вірні перейшли до парафіяльної залі на обід, який приготовили членкині ЛУКЖ в Кемсек.

Коли Владика Василь увійшов до залі, присутні привітали його гучними й довготривалими оплесками. І знову посипались квіти куди ступав Ісповідник віри.

Перед столом, за яким сидів Владика зібралися діти та піснею „Пренебесна, пречудесна" віддали поклін дорогому Владиці, а дівчата: Тереса Котурбаш і Коні Маковська віддеклямували привітальні вірші та вручили китиці цвітів.

П. Ст. Киба — господар бенкету вміло вивязався зі свого завдання. Він покликав насам перід п. Е. Кивалюка, котрий, будучи членом міської управи, вітав Преосвященного в двох мовах від міста і громади.

Тост в честь королеви Єлисавети вніс п. Л. Котурбаш. Зворушливий привіт від місцевого ЛУКЖ виголосила п-і А. Росовська.

Від парафіяльного комітету і вірних промовляв п. Дм. Росовський. Він подав життєпис Владики Василя, вказавши зокрема на тернистий шлях, яким довелось ступати нашому Ісповідникові віри в часах польської, советської та німецької окупації України.

Місцевий парох о. В. Василишин представив зібраним Преосв. Василя, підкреслюючи ще раз його посвяту й страждання за нашу віру й український нарід.

Окрему молитву в намірені папи Павла VI провів о. О. Музика, парох Норквей.

Голова парафіяльного комітету п. І. Тисовський, складаючи скромний дарунок від парафії, побажав достойному гостеві Господнього благословення і сил у дальшій праці для нашої Церкви й народу.

На закінчення Владика Василь подякував зібраним за те, що його пошанували і звеличали та одночасно згадав про тяжкі обставини, серед яких довелось йому працювати від початків висвячення аж до останньої хвилини, коли його звільнили з большевицької тюрми.

Старим українським звичаєм бенкет закінчено: „Де згода в родині".

Присутній

Впертість Ватиканської бюрократії

(4 XI. 1972)

Такого слова вживає „Вестерн Кетолік Репортер", щоб пояснити, чому реформи, що їх впровадив II Ватиканський Собор, так повільно входять в життя.

То не втопорність Папи Павла є тим чинником, що здержує від впровадження в життя соборових рішень, а радше впертий опір ватиканської бюрократії, що є заздрісною щоб не втратити свого авторитету. Кажуть, що три кардинали рішили, що зрезигнують, якщо Папа посміє ввести деякі соборові рішення.

Кардинали не вдоволені, що від тепер вони не самі мали б вплив на вибір Папи, не вдоволені зі змін у латинській Літургії, а наші „приятелі" кардинали загрожені, що втратять владу над нами-українцями.

Та, мабуть, життя скорше чи трошка пізніше, розв'яже справу згідно зі справедливістю, законістю і здоровим розумом.

На слідуючий рік (1973) входить в життя закон, що його дав Папа в 1968 р., що предсідники конгрегацій та різних ватиканських урядів будуть переглянені. Ті назначення від тепер є на п'ять років, а не до кінця життя, як це було до тепер.

Тут мабуть і причина, чому Папа чекає з назначенням нових кардиналів. Є можливість, що і в Конгрегації для Східніх Церков прийдуть засадничі зміни.

Некатолики роблять закид Римові, що він автократичний. Хто погляне на те, як деякі трактують Українську Католицьку Церкву, мусить признати, що саме тут найкраще видно цю автократію.

ВІСТІ З САСКАЧЕВАНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

У п'ятницю, 24-го листопада, год. 9:00 рано в катедральній залі в Саскатуні відбудеться конференція для священиків Саскатунської Єпархії. Від год. 11:00 рано до 4:00 пополудні буде пояснення методики нового катехизму для дітей і молоді та групові дискусії. Пояснення методики в двох мовах дадуть дві учительки релігійного навчання Канади з Оттави. Всіх зацікавлених цією програмою та тих, які бажали б у своїх парафіях помогти в навчанні релігії, радо запрошуємо до участи.

— В год. 6:15 цього ж дня вечором у церкві Успення Божої Матері в Мус Джа — Архиерейський Молебен та інвеститура о. крилошанина Мирона Пилипчука.

— Від 1-го до 3-го грудня — ювілейний з'їзд БУК з нагоди 40-річчя цієї організації. Участь у з'їзді візмуть ВПреосвящ. Кир Максим та інші ієрархи. Повна програма ювілейного з'їзду, який відбудеться в катедральній залі в Саскатуні, буде подана на іншому місці цього часопису.

— 10-го грудня, год. 10:00 рано в церкві св. Василія в Ріджайні — Архиерейська Служба Божа та уділення св. Тайни Священства дияконові Леонардові Романову.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

В БОЗІ ЛЮБИМО ВСЕ, ЩО ВІН СОТВОРИВ

о. Микола ДЯДЬО

Ми свідомі того, що, якщо ми любимо Бога, то мусимо любити й все те, що Він сотворив і що Він любить. А Він любить лиш те, що самий сотворив, бо інакше Він був би не творив.

Колиж Бог, попри нас, сотворив інших людей, яких ми називаємо нашими ближніми, то й їх ми маємо любити. Любити не тому, що вони нам подобаються, не тому, що вони нам помагають чи з іншої особистої причини, а тому, що Господь Бог їх любить, бо їх сотворив.

Господь Бог вчинив навіть любов ближніх доказом любови до себе самого. „Коли хтось каже: ,Я люблю Бога', а ненавидить брата свого, той не правдомовець. Бо хто не любить брата свого, якого бачить, той не може любити Бога, якого не бачить. І таку ми заповідь одержали від нього: „Хто любить Бога, той нехай любить і брата свого" (1 Послання Иоана 4, 20-21).

Нас, мабуть, не треба заохочувати, щоб ми себе любили, хиба деколи здержувати. Ми себе любимо. І саме наша любов до нас самих має бути мірилом нашої любови до ближнього. „Люби ближнього свого, як самого себе". А то не є лиш рада, а Божий закон.

Коли говоримо про любов самих себе, яка має бути мірилом любови нашого ближнього, то треба сказати кілька слів про „солодку любов себе самого", яка не є правдивою любов'ю. Таку „любов" мають пусті люди, що милуються самі собою, що є в собі залюблені, що вважають себе найкращими, наймудрішими і всіма іншими „най" в порівнанні з іншими. Така любов заслугує на погану, а не нате, щоб бути мірилом любови будь кого. Впрочім вона виключає любов кого іншого.

Попри занадто себелюбну любов є ще розумна любов себе самого, розсудне себелюбство й такого від нас Господь очікує і така любов себе самого має бути мірилом любови нашого ближнього.

Правдиву любов себе самого видко в щоденному житті, коли ми розумно дбаємо про своє тілесне й душевне здоров'я. Правдиво любить себе той, що уникає непотрібних небезпек для здоров'я, для тіла та душі.

Ми стараємося придбати для себе все конечне для тіла й душі — поживу, одяг, мешкання, лікарства, знання, приязнь, пошану, любов у людей ітд. Ми уникаємо тілесних і душевних болів і шукаємо за дозволеним щастям, яке може нам дати світ. Ми стараємося продовжити наше туземне життя до можливо найдовшого часу, — а то якраз — щастя, що його дає світ; на надприродньому поземі стараємося про те, щоб нас Господь любив, бо кромі земного життя ми шукаємо для себе вічного щастя. Ми вистерігаємося всего, що може стати небезпечним для нашого вічного життя. Ми стараємося молитвою і св. Тайнами забезпечити нашу душу всім, що є конечне для її росту й здоров'я, щоб вона була завжди в стані освячуючої ласки. — І то якраз є та здорова любов себе самого.

Любити себе самого в туземному житті приходиться нам досить легко. Та любов міститься передусім у вродженому нам гоні до самозбереження.

Але любити себе у відношенні до Бога та вічного щастя є трудніше. Надприродня любов себе самого не є вродженим інстинктом. Вона випливає з чесноти віри, а є скріплена чеснотою надії.

Тому, що душа є вища від тіла, як вічне життя є вищим від туземного, тому наше духовне добро має мати завжди першенство. Може притрапитися, що треба переносити терпіння тіла, щоб осягнути здоров'я душі. А може бути навіть такий випадок, що треба пожертвувати земнеприродне життя, щоб лиш зберегти життя надприродне. В таких обставинах були приміром мученики, що вмирали тілом, щоб жила їхня душа.

Тепер вже повинно б бути троха ясніше, що то значить, коли Господь Бог каже: Люби свого ближнього, як самого себе. Любити ближнього як самого себе, то значить бажати йому того, чого бажаємо собі. На першому місці треба бажати середників, конечних до того, щоб осягнути вічне щастя, а також всего того, що потрібне до туземного щастя, як здоров'я, матеріяльних дібр, і тп.

Любов до ближнього об'являється передусім у наших ділах милосердя для душі й тіла ближнього. Коли ми стараємося голодного накормити, спрагненого напоїти, нагого приодіти, невіжу навчити, добру раду дати, сумного потішити і тп., то, ми робимо, то з любови до ближнього.

Ми не мусимо того робити самі й безпосередньо. Ми то можемо робити через церкву (збірка на харитативні діла, на Українську Церкву в потребі, на українських семінаристів чи на загально людські потреби), або через світські, національні чи міжнародні організації.

Жертвуючи туди, ми кормимо голодних, одягаємо нагих, даємо притулок бездомним, науку неписьменним, дбаємо про хворих і стараємося, щоб кожний мав таку саму нагоду, як і другий та щоб кожного трактовано справедливо.

Місія в околиці Піс Ривер

В окрузі Піс Ривер відбудеться свята місія. Проповідати буде о. М. Дядьо, парох церкви св. О. Миколая в Едмонтоні.

Порядок місії такий: Райкрофт — у днях 13, 14 і 15 листопада; у Гай Прері — 16, 17 і 18 листопада; у Гренд Прері — 19, 20 і 21 листопада та у Кситуан у днях 22, 23 і 24 листопада.

У всіх місцевостях науки будуть в такий час: дня молоді і дітей щодня в год. 4.30 по пол., для дорослих-старших в год. 7:30 вечора.

КУРС ЦЕРКОВНОГО СПІВУ ДЛЯ ОКОЛИЦІ ПІС РИВЕР

Курс пічнеться 11 листопада —в суботу і буде продовжатися що суботи від години 2-5-тої по полудні в місті Піс Ривер.

Провідниками курсу будуть: п. Ст. Шиканда і о. П. Шиндюк. Було б вказаним, щоб курсанти мали „тейп рекордер".

о. П. Шиндюк, парох

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★

найнижча ціна
найкраща
обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ

★

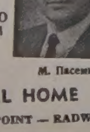

М. Пянилин — управителі — М. Пасенко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3908 — ELK POINT — RADWAY

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольні з нашого товару. **М. Лаврин**

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Можете купити молитовник

"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Ліургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

КОМЕНТАРІ

УКРАЇНА І КИТАЙ СЬОГОДНІ

Т. Г. ЛИТВЯК

Стаття перша

Давно вже назрів час запитати себе чесно про нашу засадничу поставу до комуністичного Китаю, того Китаю, який на наших очах виходить з довгої, вимушеної ізоляції і, здавалося, безнадійної руїни та перетворюється в динамічну, потужну та незалежну третю наддержаву, існування, аспірації і стратегію якої неможливо і непотрібно обходити мовчанкою.

Комуністичний Китай — єдина потуга, яка успішно воює з Москвою у важливій ділянці психологічної війни. Комуністичний Китай — єдина потуга, якої справді боїться Москва. І саме тому комуністичний Китай заслуговує на нашу найпильнішу увагу та відповідальну поставу супроти себе.

Це питання набирає особливо гострої актуальности тепер, коли знову шаліє терор в Україні, коли з непослабленою силою продовжується політика винародовлення України, і, коли Захід, як в особі своїх чільних державних політиків так і в особі так званих ліберальних чи лівих елементів, впливи яких сягають у всі ділянки життя західніх країн, не тільки байдуже дивиться на небувале в історії людства народовбивство, але ще й всіляко підтримує антинародний, самозванний режим московських червоних фашистів.

Москва навчилася маніпулювати внутрішню і зовнішню політику багатьох західніх держав, а серед них і ЗДА, і творити в них клімат опінії, відповідний до своїх потреб. В протилежність, артеріосклерозний Захід виявився цілковито нездатним використати вигідний йому неперевершений арсенал політично-ідеологічної зброї, що невпинно накопичується і множиться в безконечність з перших днів існування московського „комунізму".

ХТО Ж ТАКИ НАШ СПРАВЖНІЙ ВОРОГ?

Перед тим, як продовжувати розмову про доцільність та потребу перегляду нашої постави до комуністичного Китаю, необхідно з належною чіткістю вияснити, хто ж, нарешті, наш справжній ворог — Москва чи комунізм? Як не дивно, але значна частина українців ще й досі вважає, що наш ворог — комунізм. В дещо кращому варіянті — і Москва і комунізм. На нашу думку, то цілком фальшива оцінка.

Всі історичні й сьогоднішні факти показують, що не комунізм, а Москва, всяка Москва — наш давній, основний і смертельний ворог. Хіба ж московські царі та царські посіпаки на всіх щаблях державної драбини, були милостиві до нас та інших загарбаних народів? Хіба вони трактували нас багато краще, як сьогоднішні московські самозванці, чи „нові царі", як їх слушно називають у Пекіні? Хіба ж не царський сатрап Валуєв заборонив уживання української мови в Україні? Хіба ж ця ганебна заборона царського міністра-комісара не тривала аж до революції 1917-го року? Хіба ж не царські урядники провадили послідовне й тотальне московщення України? Хіба ж не царські вчені-фальшівники вкрали і присвоїли для слави дикої Московії тисячолітню історію України? Таких хіба можна ставити дуже багато і всі вони ведуть до тієї самої відповіді. Так!

Так, усе те робилося задовго перед тим, як большевики захопили владу в Імперії й задовго перед появою самого „Комуністичного маніфесту" Карла Маркса. Теперішня державно-капіталістична (— не комуністична, бо такої не було, немає й не буде —) Москва тільки посилила, до потворних нелюдських вимірів, давні, злочинні й нестерпно огидні риси московського імперіялізму.

Примхою сліпої долі, а, може, логікою невідомого нам соціо-економічного закону, сталося так, що не передові капіталістичні країни, як передбачали Карл Маркс, Ленін та інші теоретики комуністичної ідеології, а відстала царська тюрма народів з її зародковим пролетаріятом прибрала собі — лише про людське око — комуністичну доктрину. Тим Москва обдурила немосковські народи і тимчасово врятувала Імперію. Тимчасово! Засуджений за „антирадянську" агітацію історик Андрій Амальрик у своїй тезі „Чи доживе Сов'юз до 1984-го року" каже на цю тему:

„Я не сумніваюсь, що ця велика східнослов'янська імперія, створена німцями, візантійцями й монголами, вступила в останнє десятиріччя свого існування. Як прийняття християнства віддалило загибель Римської імперії, але не врятувало її від неминучого кінця, так і марксистська доктрина затримала розклад Московської імперії — третього Риму — але не в силі відвернути його".

Комунізм — секулярна релігія гнаних і гноблених і цим подібна до християнства у першій фазі розвитку. До неї пристало багато авантурників, шахраїв, злодіїв і вбивць — як і до кожної іншої, особливо пануючої, системи. Комунізм — прямий наслідок нездатности старих соціяльних систем, капіталістичної чи февдальної, бути справедливими до робіника, селянина чи фермера і працюючого інтеліґента, цих основних творців матеріяльної та духовної бази людства.

Таким чином, відповідь на поставлене вгорі питання — одна: наш ворог — Москва, не комунізм!

КОМУНІСТИЧНИЙ КИТАЙ РОЗБИВАЄ ДВОПОДІЛ СВІТУ

З часу розриву Китаю зі „старшим московським братом" відбувся повний і остаточний розкол світового комуністичного руху, що

(закінчення в 3-тій кол.)

Україна і Китай . . .

(закінчення ред. статті)

був перед тим повністю монополізований московським центром для потреб і аспірацій московського імперіялістичного загарбника. Майже в кожній країні, неокупованій московськими гарнізонами, комуністичні партії поділилися на промосковські та прокитайські.

На 24-ому з'їзді компартій світу, що відбувся в Москві три роки тому, понад половина членства компартії не була заступлена. Деякі з голів прибулих на московський зїзд партій — серед них найбільш помітні румунський Чаушеску та італієць Берлінґвер — заслуговують на особливу увагу. Обидва виступили з гострою критикою московської окупації Чехо-Словаччини та безкомпромісово засудили „Доктрину Брежнєва", що дає Москві нібито моральне право окупувати кожну комуністичну країну, яка почне мріяти про „комунізм з людським обличчям", чи (борони Боже!) посміє йти до комунізму власним шляхом.

Такий розкол світового комуністичного руху й такі відкриті протести проти деспотизму Москви могли мати місце тільки завдяки ефективній, войовничій поставі керівників комуністичного Китаю до московської централі.

Ніяка інша держава світу, крім Китаю, не спромоглася гостріше засудити недавню московську окупацію Чехо-Словаччини. Китайський комуністичний уряд виступив проти цього обурюючого акту міжнароднього гангстеризму у найбільш рішучій формі, називаючи московських загарбників соціял-імперіялістами.

На великий сором і ганьбу решти світу „задрипанка-Москва" (М. Хвильовий) була допущена до олімпійських змагань у Мехіку зразу ж після окупації Чехо-Словаччини. Ніяка країна не порвала з Москвою дипломатичних чи торговельних стосунків.

Недавню, голосну та всесвітню відому „культурну революцію" в Китаї можна розглядати як велетенську і в основному успішну спробу розтрощити першу, нав'язану московськими спецами, модель деспотичного комунізму, комунізму без людського обличчя, що за перші роки комуністичного урядування встиг укорінитися в Китаї.

ВОРОНА ВОРОНІ ОКА НЕ ВИКЛЮЄ

У різкій протилежності до керівників комуністичного Китаю, реакція правлячих кіл ЗДА, як під час мадярського повстання так і під час московської окупації Чехо-Словаччини 12 років пізніше, була не тільки поблажлива, а прямо заохочуюча.

В 1956-му році Нікіта Хрущов наказав залогам московських танків прорвати кордони повсталої Мадярщини тільки після того, як тодішній президент Америки, Д. Айзенгавер, запевнив його, що уряд ЗДА розглядає події в Мадярщині як внутрішню проблему ССР. Інший верховний жрець американського капіталізму, Л. Джонсон, повторив зраду свого попередника перед окупацією Чехо-Словаччини: він теж запевнив Москву, що не буде вмішуватись у цю, мов би то, родинну суперечку між Москвою і Прагою.

Не зважаючи на феноменальну виробничу потужність країни, („да амерікен вей оф лайф") не може розв'язати цілого ряду болючих проблем американського суспільства. Нездатний до справжніх мирних реформ, впійманий у сліпий кут періодичної, вбудованої в систему економічної кризи та пов'язаного з нею, страшного для пануючої кляси — не з гуманітарних причин, а тому, що воно вагітне революцією — масового безробіття, правляча кліка ЗДА шукає воєнних авантюр у близьких і далеких землях світу, фальшиво — про людське око — прикриваючись потребою боротьби з комунізмом.

Чого ж тоді американці не виступили в обороні повсталої тоді Мадярщини, окупованої москалями Чехо-Словаччини, ось уже понад півсторіччя нищеної України...?

У відношенні до нас та інших незчисленних братів нашої спільної недолі — карелів, естонців, латишів, латвійців, білорусів, молдован та багатьох інших народів — обидва імперіялізми, московський і американський, співпрацюють. З точки нашого визволення, вони — тотожні!

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик • Виходить щочетверга в Едмонтоні • Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton • Member of the Canadian Weekly Newspapers Association • Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS
10967 - St., Edmonton, Alta. T5H 2M8
Second class mail, registration number 1035.

Микола Лисенко і музична культура Західної України й Буковини

Неоніля ДМИТРУК

(I.)

1848 рік — бурхливий рік „Весни народів" був переломовим моментом для Західної Европи не лиш під політичним оглядом але й культурним. Не менший вплив мали ті події й на Галичину та Буковину, які в той час були під окупацією Австро-Угорщини.

Вже 30-ті роки XIX ст. в Галичині, зв'язані з діяльністю „Руської Трійці", передусім о. Маркіяна Шашкевича, дістали назву „Літературної весни". Весна західноукраїнської музики пов'язана з „Перемиською школою" початок діяльности якої припадає на час заснування катедрального хору в Перемишлі у 1829 р. Поряд з композиторами аматорами, на музичну арену виступають І. Лаврівський і М. Вербицький, в творах яких зазвучали вперше народньопісенні мотиви.

Великий перелім в хоровій культурі Західньої України стався з появою на музичній арені М. Лисенка, вплив музики якого порівнюють до впливу поезії Т. Шевчнка, яка подолавши кордони, будила Галичан до нового життя. Перше особисте знайомство Лисенка з західними українцями було в 1867 р., коли він будучи ще зовсім молодою людиною, задержався на один день у Львові під час своєї подорожі до Ляйпціґу. Композитор стрінувся тоді з А. Вахняниною, пізнішим директором „Бояна", та іншими представниками львівської інтелігенції. Протягом свого життя Лисенко підтримував близькі зв'язки з рядом відомих західно-українських культурних і громадських діячів, музиками, письменниками, журналістами і науковцями. „Я тієї думки, що нам не личить роз'єднатися, але скуплятися якнайміцніше" — писав Лисенко в одному зі своїх листів. Він ніколи не жалував часу, щоби зазнайомитися з творчою продукцією галицьких мистців і дати їм відповідну оцінку. У своїх зверненнях до молодих композиторів Лисенко постійно закликав до тісного єднання мистця з життям народу, з його духовими надбаннями. „Беріть од люду — фольклор — то життя" — раз-у-раз пригадував він. Сам композитор дуже цікавився народньою музикою західно-українських земель і використував кожну нагоду, щоби її блище пізнати й вивчити. Дуже зацікавився Лисенко піснями і голосіннями карпатських гуцулів, яким мав нагоду прислухатися у 1873 р., їдучи до Сербії через Карпати. З галицьких коломийок склав композитор окрему хорову вязанку „Коло гаю походжаю".

Велику ролю в пропаганді мистецьких ідей Лисенка й у глубокому проникненні їх у музичну культуру Західньої України відограло поширення серед населення його творів. Вперше галицьке громадянство познайомилося з творчістю Лисенка на першому Шевченківському концерті у Львові 1868 р., в програму якого був включений хор „Заповіт", скомпонований Лисенком на цей концерт на прохання Львовян. Від того часу його композиції почали ставати популярними. Львівська газета „Правда" з 15 липня 1877 р. писала: „Давно вже рознеслася по нашій країні слава нашого земляка М. Лисенка як музиканта-композитора, а в нашій львівській громаді не має одної людини, щоб не перейняла хоч одної пісні уложеної цим знаменитим музиком народнім". У редакційній статті журналу „Світ" (Львів 1881 р. ч. 5) підкреслювалося: „В Галичині важко знайти дім, де б не звучала музика Лисенка". Архівні джерела, спогади, програми концертів і репертуари окремих виконавців свідчать про те, що композиції Лисенка заняли визначне місце у концертній практиці. Лисенкові композиції, насамперід хори та обробки народніх пісень, виконував постійно молодечий хор „Академічного Братства" (заснований 1884 р.). Підчас літніх вакацій групи цього хору їздили з концертами по містечках і селах Галичини і тим причинилися до пожвавлення провінційного музичного життя і до пропаганди творів Лисенка на провінції. Заснований у 1891 р. хор „Боян" мав теж велику заслугу в популяризації творчости великого композитора. Протягом першого десятиріччя існування „Бояна" в його концертах не зустрічається жодної програми без „лисенківського номера". Недаром саме „Боянові" присвятив Лисенко один з кращих своїх творів — кантату „Радуйся ниво неполитая". В році 1893-му вибрано Лисенка почесним членом тов. „Боян".

Важним осередком поширення в Західній Україні музики Лисенка був народний театр „Руської Бесіди". Незважаючи на свої скромні виконавчі можливости і брак власного приміщення — ще в 80-90-тих роках здійснив постанову ряду популярних опер Лисенка. 4 січня 1881 р. поставлено у Львові вперше „Чорноморці", в томуж році ставлено „Наталку Полтавку". У 1890 р. вперше поставлено оперу „Різдвяна Ніч". (То був справді перший оперний твір, який появився на західно-українській сцені). У 1891 р. поставлено оперу „Утоплена". Прекрасних виконавців своїх романсів і пісень знайшов Лисенко серед найвидатніших представників західно українського артистичного світу. Це Соломія Крушельницька, Модест Менцінський, Олександер Мишуґа і інші. Соломії Крушельницькій присвятив Лисенко три своїх романси: „Я вірую в красу", „Хиба тільки рожам цвисти" і „Не забудь юних днів".

Уже на початку своєї музичної діяльности Лисенко був визнаний найвидатнішим і найкращим інтерпретатором творчости Шевченка.

На традицийних щорічних концертах присв'ячених пам'яті поета, виконувано хори і сольоспіви на слова поета. І так 1882 р. вперше прозвучала у Львові Кантата „Б'ють пороги", у 1899 р. Кантата „Радуйся ниво неполитая", у 1891 р. був підготовлений „Бояном" до виконання на шевченківському святі „Іван Гус", який однак заборонено виконати. На святочному вечорі влаштованому у Львові з нагоди 25-річчя літературної праці І. Франка у 1898 р. були виконані композиції на тексти поета, написані Лисенком. До слів поезії Франка написав він багато музичних творів (знаний невмірущий гимн: „Вічний революціонер"). Ряд оригінальних західно-українських пісень, записаних від Івана Франка, Лисенко опрацював для голосу з фортепяном і вмістив у четвертому випуску свого „Збірника українських пісень". Композиції Лисенка були початком музичної інтерпретації творчости І. Франка. М. Лисенко тішився великою любовю і пошаною серед населення Західної України, яке Галичани виявили урочистим відзначенням 35 річної діяльности композитора у Львові 1903 р. В концертах, на які запрошено самого Лисенка, виступало 300 співаків „Бояна", 200 учнів учасників хорових гуртків і провідні артисти-виконавці Галичини. До ювілейного комітету ввійшло 31 представників від різних львівських товариств та організацій. Була теж делеґація з Буковини. Підручне видавництво тов. „Боян", яке друкувало обробки народніх пісень для потреб хору, видавало теж оригінальні твори Лисенка. На бажання широких кіл громадян новозаснованому в 1903 р. одному з найважнійших осередків культури Західньої України „Вищому Музичному Інститутові" надано ім'я Миколи Лисенка.

Вплив Лисенка виразно позначився на творчій продукції ряду укр. композиторів другої половини XIX сторіччя. Новий творчий напрямок в музиці названо „Лисенківською Школою". Найвидатнішими представниками цієї школи були: О. Нижанківський, Ф. Колесса і Г. Топольницький.

У творчості Нижанківського зв'язок з естетичними засадами Лисенка найвиразнійше проявився у його ранніх хорах на слова Ю. Федьковича. Нижанківський діставав високі оцінки Лисенка за цикль фортепянових коломийок „Вітрогони", і за його хорові твори, головно за твір „Гуляли". Ще більше позначився вплив Лисенка на творчості Г. Топольницького. Знаменне те, що Топольницький звернувся саме до тих жанрів і музичних форм, які займають центральне місце у творчості Лисенка і були найбільше поширені в музичному побуті Західної України, а саме до музики на слова Шевченка найвидатнійший твір — хорова поема „Хустина" — і до обробок народніх пісень, з них знаний і популярний хор „Ой три шляхи" і „В'язанка народніх пісень".

Третій представник „Школи" — Ф. Колесса мав тісні зв'язки з Лисенком. У своїх численних статтях і публікованих спогадах він стверджує, що саме під впливом великого композитора почав він збирати і науково досліджувати народні пісні. Колесса виступив „лисенківцем" не лише у своїх фольклорних працях, але й обробках народніх пісень, починаючи популярною „Вулицею" а кінчаючи етнографічною картиною „Обжинки".

Вплив „Лисенківської Школи" захопив теж ранню творчість Д. Січинського.

Його перші композиції до слів Шевченка: „Один у другого питаєм", „Дума про Ничая" і Кантата „Дніпро реве" та в'язанка народніх пісень „Було не рубати зеленого дуба", які одержали нагороду на конкурсі „Бояна" у 1892 р., написані в стилі дуже близькому до вокальних композицій Лисенка на слова Шевченка. У композиціях Станислава Людковича відчувається живе продовження лисенківських традицій щодо змісту і форми, але вже в новім своєрідним стилю, збагаченому численними виражальними засобами, пр. „Кавказ", „Заповіт". Один з найкращих творів післявоєнного періоду, симфонічну поему „Веснянки" Людкевич написав за мотивами збірника „Молодощі" М. Лисенка, присвятивши її йому. Подібний процес помітний у творах інших видатних західньо-українських композиторів того часу як Василя Барвінського, Миколи Колесси, Нестора Нижанківського, Романа Сімовича і других. Їх творчість основана на використанні гуцульських, бойківських і лемківських народнопісенних інтонацій. Не зважаючи на дуже тяжкі умовини для розвитку української культури під владою Польщі, музика Лисенка зміцнювала репертуарні позиції. Її поширювали хори „Боян" по більших містах Галичини, „Бандурист", Сурма" і хор Духовної Академії" у Львові.

Талановиті представники молодшого покоління вокального мистецтва: М. Сабат-Свірська, Д. Бандрівська, М. Голинський, Е. Зарицька і інші включали твори Лисенка у свої концертні виступи. М. Лисенко користувався великою популярністю по Західній Україні. Він завжди виступав як композитор справді народній і тому заслужив собі на величавий і тривалий пам'ятник народньої любови, пошани і слави.

(закінчення в черговому числі.)

З ЦАРГОРОДУ ДО АРГОЛІДИ (8)

У КРАЇНІ ОЛИВКОВОГО ДЕРЕВА

Анна-ГАЛЯ ГОРБАЧ

З Царгороду ми поспішали до Атен, де на початку травня був запланований балканілогічний конґрес. Однотижневе перебування в Атенах, де цілі години доводилося сидіти по викладових залях, давало можливість тільки дуже поверхово ознайомитися з життям і культурою країни. Може, опишуть це краще щасливці, що мали більше часу й можливостей. Але хочеться кинути хоч кілька думок, поділитися враженнями, що тут народилися. Бо хто має відкриті очі на прояви суспільно-політичного життя, може завжди відкрити щось, що варте бути зафіксованим.

Раз-у-раз наша дорога наближається до синього моря і знову віддаляється за горбки, вкриті зеленими нивами, що на півночі підіймаються в родопський масив, за яким уже Болгарія. Дуже жалкуємо, що жінкам і юнакам неприступний Афон, дороги до якого ми перетинаємо зі сходу на захід, щоб у Тесалоніках-Солуні повернути на південь. Цілі століття цими дорогами, що ведуть з Родопів на Халкидонський півострів, де по гірських узбіччях над синім морем побудовані ревними ченцями монастирі, ходили до цих осередків християнської побожности й наші православні прочани, що тут шукали спокою для душі і хотіли збагнути Божу премудрість. З-поміж наших земляків особливо три пов'язані з Афоном: святий Антоній, що на лад Афону заснував Київську Печерську Лавру, полеміст і оборонець православія проти унії Іван Вишенський та поет і філософ Паїсій Величковський, що з Афону переніс вчення «добротолюбія» в Молдавію, де в монастирі Нямц, недалеко від південної Буковини, мав свою «школу», що згодом поширила його твори й переклади з грецької мови.

Оливкові дерева з сірозеленим листям тут, як і в Далмації, в особливій пошані. Вони вважалися святими в давнину, за шкоду, заподіяну цьому дереву, карали, за зрубання — навіть смертю. А турки, коли ще панували над цими просторами, карали населення за протитурецькі повстання і тих, що не вирубували в околиці всі оливкові дерева. Це дерево, як відомо, росте дуже довго, і таку кару відчувало тоді кілька ґенерацій.

У цій країні каменю і вигорілої худої паші дерево рідкісне, і тому можна зрозуміти, чому старі греки в гайках почитали своїх богів, що вони їм увижалися в галуззях дерев, люди і дерева переходили в їх мітології взаємні метаморфози. По дорозі на південь залишаємо праворуч укритий ще снігами масив Олімпу, дорога звивається між пагорбами, на яких цвіте велетенська жовта зіноваць-заячина, при дорозі червоніє суцвіття олеандра, а там, де спускаємося знову до моря, запаморочує дух розпареної квітучої акації. Грецією варто подорожувати в травні, коли тут рістня вбирається в свої найпишніші барви: біло-жовто-червоні. Де ґрунт дозволяє сіяти пшеницю (в тесальській долині, на Пелопонесі), там вона низька і рясніє червоними маками. Знак, що тутешні селяни не надто прикладають рук до свого поля. Бо що втішає око міської людини, яка шукає барвистої квітки, в селянській ментальності цінується іншою скалею вартостей. Вказівки по дорогах запрошують повернути вбік і відвідати то «Криницю Діяни», то «Джерело німфи», нагадують подорожньому, що все ближче колиска мітології, яка сторіччями була джерелом надхнення мистців і поетів всіх народів европейського культурного кола. Термопілі, пам'ятник Леонидові й 300 спартанцям — чис серце европейця не задрижить схвильовано, минаючи тут ці написи по-грецьки і по-англійськи?

І справді, тут відчувається якийсь особливий настрій, що окрилює фантазію, яка починає уявляти Аттіку, залюднену зрівноваженими чудовими людьми, що залишили для прийдешніх поколінь незмірене багатство духу і краси.

—o—

• **В Шікаґо наїхав один** електричний поїзд на другий. Наслідком зудару згинуло 34 особи, а 200 було поранених. В Східній Німеччині наслідком зудару двох пасажирських поїздів згинуло 15 подорожних.

• **Японська гірська** експедиція, складена з трьох туристів, вийшла вперше на важко доступний верх у горах Гімалаях Східний Аннапурна, високий на 23,738 стіп.

• **Московська „Літературна** газета" нарікає, що совєтські громадяне викликають з будь якого приводу швидку лікарську допомогу, бо то нічого н екоштує. Наслідком того багато поважно хворих совєтських громадян мусить довго ждати на швидку допомогу, яка перевантажена дрібними випадками.

БАТУРИН

Історична повість (54)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Ним трясло, як у пропасниці. То вставав, то присідав знову, ніби не міг рішитися, що йому робити. Таке знущання противилося його почуттю людяности і справедливости. Хотілося встати, махнути рукою на все і йти, куди очі понесуть. То знову ніби хтось радив йому, кинути шаблю під ноги світлійшому і сказати, що він згідний бути вояком, але не катом. Був навіть мент, коли Скорін хотів скочити на ратунок сердюкові. Але всі ті хотіння являлися тільки відрухами не зіпсутої ще до останка душі, відрухами так дивними й незгідними з життєвим досвідом, що Скорін не міг зважитися на те, щоб перевести їх у діло. Закусив зуби і дивився, ніби не при умі. Бачив, як катували парубка, як він пручався усім тілом, відбивався ногами, кусав і як всеж таки остаточно піддавався перемозі. І пригадалися Скорінові всі жахливі картини минулої ночі: той салдат, що відрізав голову дитині, щоб не розірвати шнурка перел, тії райтари, що трупів добували з гробів, щоб поздирати з них трухлі вбрання і золотом перетикані пояси. Пригадалися порозчереплювані голови й повипускувані з черев кишки, і Меншікова кінь у червоних пончохах, і ті трупи, що хиталися на гиляках, як мішки — все — все! і — Скорінові зробилося так гидко, так скучно, так нудно на світі, що не хотілося вже нічого, лиш, щоб раз покінчити з тим усім. Годі довше годі! Але в його свідомости десь глибоко на споді, як искра в попелищі, жевріла ще одна гадка: що буде з Мотрею! І її покличуть на щей суд, стануть питати, знущатимуться над нею. — Не дожидати того, не бачити! — протестувала душа, але останки розуму казали витрівати, щоб там і не було. І Скорін бачив, як князь Меншіков зірвався зі свого місця ... Який же він смішний, дарма, що гарний. Як він підпригує, мов кукла на шнурку, як кумедно розвіваються поли його зеленого каптана, показуючи червону підшивку й білі шкурятяні штани з великою латкою на заді. Яке воно жахливо-смішне, отсе ціле життя!

«Панове, на місця! На місця, панове!» — гукав світлійший на членів високого суду, котрі возилися біля дверей з сердюком, як з медведем собаки.

Почувши голос вождя, розскакувалися, поправляли каптани, ордени, волосся і вертали на свої місця. Біля дверей стояли райтари, а між ними лежало щось безобразне, окервавлене, теж гидке, підскакувало в судорогах передсмертних і постогнувало важко.

Князь Меншіков підступив до вікна. Відчинив його і плеснув у долоні. «Кілько людей тут!»

До салі вбігло кількох райтарів.

«Того тут на паль!» — приказав світлійший, показуючи блискучою від брилянтових перстенів рукою на те щось, що лежало біля дверей.

Підняли й винесли геть.

Хтось хотів замикати вікно. Меншіков не велів. Хай провітриться.

В салі, хоч як вона була простора, діймаво, аж млісно, чути було людський піт і кров. Крізь вікно влилася струя зимного повітря. Але разом із нею від городу стали напливати дими, свіжий згар і людське голосіння. І світлійший велів таки зачинити вікно.

Члени суду приходили до себе. «Фу, чорт!» — нарікали на сердюка. «Проклатий хахлай, геть мені поцарапав руку».

«Який народ!»

«Ніякого послуху не знають. Івана Івановича так у черево штовхнув, що в ньому аж загуділо. Може й бебехи відбив».

«Можливо. Таж то звір. Росте, як степове бодяччя. Нікого не боїться. Ніякої дисципліни ці проклятї Черкаси не знають».

Майор Іван Іванович сидів у своїм фотелю, згорблений, скулений, тримався руками за черево і — то жовк, то зеленів. Нишком поглядав на світлійшого і не смів нічого казати.

Світлійший ходив по салі, як по клітці тигр. Заложив руки за спину, понурив голову, як би нею збірався розбивати мур. Груди його підносилися високо і скоро, аж побренькували ордени.

«Фу, чорт!»

Саля притишкла. Князь сердився. Офіцери знали, що не на них сердиться князь, а все таки страшно. Невиспані, голодні, як собаки після довгих ловів, почували в душі злість і злобу до світлійшого, проклинали його невгаваючу енергію, але ніхто з них не зажився виявити назверх тіже найменшого сліду отсього невдоволення. Навпаки, кожний готов був усміхатися солодко або робити поважну, ділову міну, відповідно до того, що буде потрібне. За вічним і повсякчасним страхом забували про другі почуття.

Князь сердився! Одинока турбота, що він рішить.

І князь рішився.

Після доволі довгого проходу вернув на своє місце. Але не сідав Стояв за столом, поклавши на нього обі свої перстенями блискучі руки.

Голову задер, ніби зазирав кудить далеко. Ніздря роздувалися, як у звірюки, котра вітрить кріваву поживу.

Офіцери зпід лоба глипали на нього. Дух запирали в собі.

«Господа!» — почав світліший. «Мені бачиться, ділу нашому кінець».

Господа відсапнули. «Славити Бога», — говорив кожний в душі. «Казус, котрого свідками були ми перед хвилиною, настільки жахливий своєю неймовірною сміливістю і настільки проречистий, що я не потрібую довго розводитися над ним. Кожному з нас ясно, що тії люди нерозкаяні».

«А вжеж, а вжеж», — зашепотіло кругом.

«У мене діла повні руки. А врешті я теж чоловік. Я не з заліза. Не можу більше жертвувати собою, як можу».

«А вжеж, а вжеж», — притакували йому.

«Ви бачили, що я по доброму до них балакав, хотів зворушити їх совість і промовити до розуму. Та куди!»

«Куди — куди!» — притакував весь стіл.

«Так тоді» ... тут світлійший потер лівою рукою чоло, хвилину помовчав, ніби остаточно рішався, — «так тоді», — він підняв голову ще вище і, звертаючись до придверних райтарів, гукнув: «відчинити двері напозтвір. Вікна теж, усі, усі!»

Райтари в одну мить сповнили його волю. Саля наповнилася димом, шумом, гуготом, усіма голосами, що неслися від міста. Офіцери піднялися зі своїх місць і повернулись, хто в напрямі дверей, хто до вікон. Крізь двері й вікна видно було живий вінок людей, покалічених, окервавлених, що стояли на зимні, повязані верівками, ременями, навіть ланцями від возів, а за ними мур московських салдатів з шаблями й рушницями.

Були там сердюки, хоч немилосерно-скатовані, а всеж здорові, рослі, горді, були й старі, ремісники, міщани, привиклі до почестей та пошани від своїх і чужих, були хлопці-недолітки, котрі за честь собі мали стояти поруч своїх батьків і дідів, у тій важкій не по їх віку і силам пригоді. Всі вони дожидалися справедливого присуду царського за те, що хотіли сповнити свій обов'язок супроти рідного городу й гетьмана свого.

І цей присуд вони почули.

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

НАШІ КРАЙОВІ ДІДИ — ПРОШАКИ

В. ГАВРИШ

Десь недавно я говорив зі своїм приятелем про наші дитячі та молоді роки в „старому краю". Ми згадували добрі й злі речі, проте, що нам подобалося, а що нам неподобалося й вкінці зговорилися за старокрайових дідів. Мій приятель запитався мене, чому я не згадав у своїх споминах старокрайових дідів, які були невідкличною частиною нашого галицького життя. То я рішився щось про тих дідів написати так, як їх собі пригадую.

В нашому старому краю ходили від села до села жебраки-прошаки, або, як їх загально називали, діди. Ходили вони від хати до хати й просили милостині. Їм давали, що хто міг і хотів. Як хтось дав їм випадково п'ятака, то вони більше тішилися, як навіть буханцем хліба, або якоюсь іншою жертвою. Між дідами були різні каліки. Були криві, без ніг, без рук, сліпі, що їх водили поводатори за руку або возили на візках, від хати до хати й, враз із сліпими, просили милостині.

Але не всі діди були добрі й солодкі, як вони представляли себе в своїх жебрачих проханнях та молінням. Між ними були деякі, які часто не числилися зовсім із чужою властністю й тягнули, де що попало. Зокрема були вони небезпечними літом, коли господарів не було вдома, бо працювали на полі, далеко від рідних хат. В багатьох хатах залишалися лиш самі жінки, які доглядали дітей та робили хатню роботу, або працювали на городі, що був біля хати. Як приходили діди й старалися дістатися до хати та стукали в двері, то звичайно жінки їх до хат не впускали, бо траплялося, що прошаки присікалися до самітних жінок й вимагали від них грошей та навіть погрожували їм. Деякі, перестрашені жінки, навіть давали їм гроші й їх чоловіки, як відтак верталися з праці з поля додому, не лише добре насварили на своїх жінок, а деколи навіть набили, але деякі робили відтак доноси на дідів до громадського уряду або до найближчої станиці поліції.

Ще за моїх часів всі жебраки мусіли реєструватися в сільському громадському уряді, за ними слідкували й, як котрийсь із них мав за собою якусь провину, то йому казали з села забиратися. Оповідали мені, що деякі з тих жебраків були навіть заможними людьми. Але деякі з них були таки дійсно злобні, й навіть злочинні. Я чув, що один господар раз був роззлостився на жебрака й казав йому забиратися з його подвір'я, ба навіть ще почастував його кулаком. Без найменшої причини почала горіти в того господаря стодола. Збіглися сусіди, приїхала сільська пожежна сторожа й якось пожежу загасили. То було щастя, бо інакше були б погоріли всі будинки. Всі говорили, що стодолу підпалив ніхто інший, лише той жебрак, який в той спосіб пімстився на господареві за те, що його викинув зі свого подвір'я.

Я мав десь 11 років, як моя сестра Анна Сеньків з Білобожниці їхала на відпуст до Зарваниці й узяла мене зі собою на відпуст. Нам було до Зарваниці десь прибл. 4 милі. В Зарваниці сестра мала знайому одну родину й, як ми приїхали до Зарваниці, то прямо туди заїхали. Ми заїхали на просторе подвір'я, розпрягли коні та дали їм їсти, а самі пішли до хати, де нас щиро прийняли. Мені дали місце до спання в хаті, а сестра та інші прочане, що приїхали разом із нами, пішли спати до стодоли. Я також дуже радо був би пішов спати до стодоли зі старшими, бо там було певно веселіше, як в хаті, де я спав сам, але сестра сказала мені спати в хаті й я мусів її слухати.

Рано ми встали й пішли до церкви. По одному боці дороги були невеликі будки-сповідальниці, де священики слухали сповідей, а по другій було повно дідів-прошаків. Одні з них стояли й простягали руки, просячи милостині, а інші сиділи, або совгалися, бо не мали ніг й різними голосами то проказували молитву, то просили милостині, міняючи одно з другим так, що годі було й розрізнити, що було молитвою, а що було проханням про милостиню. Майже всі прочане, що йшли до церкви, кидали прошакам якусь монету. То не було багато, але кожний щось кидав. Ті прошаки, що бачили, зараз дивилися, що йому вкинули й, як то була якась більша монета, то голосно й щиро дякували й проказували молитву, а, як була якась дрібна монета, то нераз навіть кляли. Якраз то останнє робило на мене, тоді ще молодого хлопця, якесь дуже прикре й пригнітаюче враження.

ВІСТІ З КУК

КУК ПОТРЕБУЄ ФОНДІВ

В цьому році КУК мусить зібрати 30 тисяч долярів. На що? Щоб мати фонди на консультації з федеральним і провінційними урядами в справі використання політики многокультурності; на те, щоб відбувати наради з СіРТіСі і СіБіСі в справі включення до їхніх програм українських програм; на те, щоб організувати мистецькі конкурси для осягнення високого позему у виступах хорів танцювальних груп, театрів і т.п.; на те, щоб помагати в підготовці й публікації шкільних підручників; на те, щоб виступати в обороні українців в Україні в їхній боротьбі за людські права і державну самостійність.

КУК мусить мати своє бюро, при помочі якого буде переводити пляни в життя.

Національну вкладку можна складати у своїх відділах або безпосередньо в централі: 456 вул. Мейн, Вінніпеґ 2., Манітоба.

Д-Р І. ГЛИНКА МЕЦЕНАТ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ

Він є дев'ятим мценатом, зложивши вплату висотою 5 тисяч долярів.

Крім цього в цьому році десять осіб вплатило по 1,000 дол. і тим самим стали фундаторами фундації. До тепер маємо їх 138.

УКРАЇНСЬКІ КОНЦЕРТИ

Кожної неділі — від 29 жовтня аж по 7 січня 1973 р. включно, СіБіСі Вінніпеґ передає з пластинок на хвилях ФМ 98,3 мц, в часі від 5-6 год. вечора одногодинні концерти української музики п.н. „Юкрейнієн концерт галл". Програми включають: симфонії, опери, оперети, хорові композиції, церковну музику та композиції світових композиторів на українські теми.

Коментарі на англійській мові подає проф. Манітобського університету Денис Глинка, який заініціював ці концерти і дає свої пластинки, яких має дуже багато.

Є надія, що успіх тих програм причиниться до того, що СіБіСі подбає про такі самі програми в більших центрах Канади.

Професор Д. Глинка є сином д-ра І. Глинки, президента Шевченківської фундації.

Становище БУКК в президії КУК

У тижневику „Українські Вісті" з дня 5-го жовтня ц.р. на стороні 6-ій у статті „З діяльности БУКК Едмонтонської Єпархії" між іншим написано: „Під час дискусії над кореспонденцією виринула думка, щоб звернутися до Головної управи БУКК та дістати вияснення, які позиції занимає тепер БУКК у Президії КУК у Вінніпезі та які кроки поробила Головна управа БУКК, щоб певні позиції забезпечити для нашої організації".

Тому, що це питання було поміщене у вашому тижневику — Головна управа БУКК просить помістити на сторінці вашого тижневика відповідь Головної Управи БУКК.

Відносно першого питання — то на підстав нового статуту КУК — двох представників БУКК занимають позиції один як п'ятий заступник президента, а другий як референт зв'язків, а цілість Екзекутиви КУК представляється як слідує:

президен — д-р П. А. Кондра від СУС, організ. референт — А. І. Павлик від СУС,

перший заст. президента — д-р М. Суховерський від УНО, ґенеральний секретар — Ю. Гвоздулич від УНО,

другий заст. президента — І. Іванчук від ЛВУ, координатор — П. Башук від ЛВУ,

третій заст. президента — І. Ю. Карасевич від СУКВ, фінансовий секретар — А. І. Яремович від СУКВ,

четвертий заст. президента — д-р И. Слоґан від кл. укр. проф. і підприємц. дом., скарбник — І. Г. Карасевич від кл. укр. проф. і підприємц. дом.,

п'ятий заст. президента — о. митрат д-р В. Кушнір від БУКК, референт зв'язків — Б. Л. Корчинський від БУКК.

шоста заст. президента — пані Вікторія Симчич — голова Комітету Українок Канади та представники: від Шевч. фундації д-р І. Глинка (президент фундації) та В. Ґенгало від Союзу Укр. Студентів.

Відносно другого питання, а саме: „які кроки поробила Головна Управа БУКК, щоб певні позиції забезпечити для нашої організації" — то Головна управа БУКК дотепер нічого не робила і не думає робити взагалі, бо респектує статут КУК, який забезпечує певні позиції не лише представників організації БУКК в президії КУК але також для представників всіх організацій, що входять в склад Президії КУК. На найблищому Конґресі КУК президентом КУК буде представник УНО, а представник БУКК займе місце четвертого заступника президента і так через якийсь час представник БУКК буде знова президентом Комітету Українців Канади.

ДО ВИБОРЦІВ ОКРУГИ ЕДМОНТОН-СЕНТЕР

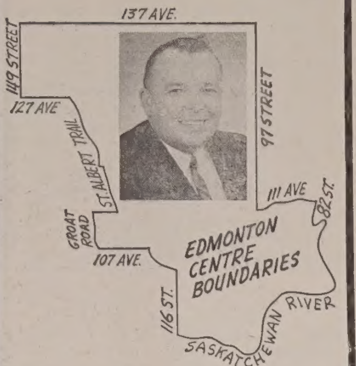

Моє серце переповнене глибокою вдячністю всім виборцям округи Едмонтон-Сентер, які в дні федеральних виборів віддали на мене свої голоси.

Моя сердечна подяка теж усім співпрацівникам, які не жаліли ні часу, ні труду допомагати мені в виборчій кампанії, ні своїх автомобілів щоб завезти виборців до голосування.

Я постараюся вповні виправдати ваше довір'я до мене й служити щиро й віддано всім виборцям моєї округи в часі мого посольського мандату.

Стефан Папроцький,

федеральний посол з Едмонтон-Сентер

Дякую вам виборці, з Едмонтон-Вест

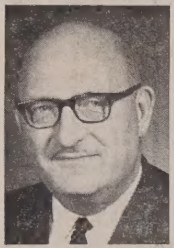

Прошу прийняти мою подяку за ваші голоси довір'я до мене в виборчих лькалях у дні виборів. Через гідну совісну репрезентацію всіх мешканців Західнього Едмонтону я буду старатися заслужити собі на вашу постійну піддержку.

А всім тим, що були активно включені в моїй виборчій кампанії, мої найщиріші слова признання за їхню великодушну й цінну допомогу.

Марсел Лямберт

Сердечно дякую

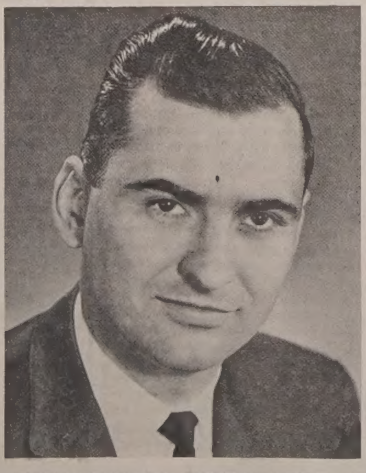

ЗА ВАШУ НАДЗВИЧАЙНУ ПІДДЕРЖКУ МЕНЕ В ФЕДЕРАЛЬНИХ ВИБОРАХ В ПОНЕДІЛОК, 30 ЖОВТНЯ Ц.Р. ТИМ ВИ ВИСЛОВИЛИ ДО МЕНЕ ПОВНЕ ВАШЕ ДОВІР'Я, А ТИМ САМИМ НАДАЛИ МЕНІ СВІЖОГО ПІДЙОМУ, ВИСЛОВЛЮЮЧИ МЕНІ ВСІ І КОЖНИЙ ЗОКРЕМА В ПОЧЕСНИЙ СПОСІБ ПРИЗНАННЯ ЗА МОЮ ПРАЦЮ.

Я ВИСЛОВЛЮЮ МОЮ ЯКНАЙСЕРДЕЧНІШУ ПОДЯКУ ВСІМ БАГАТЬОМ СПІВПРАЦІВНИКАМ В ПЕРЕДВИБОРЧІЙ КАМПАНІЇ, ЯКІ САМОЧИННО ПОГОДИЛИСЯ МЕНІ ДОПОМАГАТИ Й ВИКОНАЛИ СВОЮ ПРАЦЮ НАДЗВИЧАЙНО ВІДДАНО Й ЖЕРТВЕННО.

ДОН МАЗАНКОВСЬКИЙ

Authorized By The Vegreville Federal Progressive Conservative Association.

Весільні дзвони в Едмонтоні

ВІНЧАННЯ ВАСИЛЯ І ЯРОСЛАВИ ҐРІН

Василь і Ярослава Ґрін

„Помагай Божа Мати весіля починати"
(нар. слов.)

В суботу, 2-го вересня пожвавлений рух в домах п-ва Михайла й Анни Гвоздецьких та Івана Болехівського. Останні приготування до весілля, остання перевірка, щоби часом чогось не призабули. Безперервно дзвонять телефони, листоноші приносять телеграми та весільні подарунки тих, що не можуть прибути на весілля. Нарешті приходить час вирушати. Донечка Івана Болехівського Ярослава, яка стане незабаром під вінець з Василем Ґріном, просить за старим українським звичаєм благословення. Спершу їде зі своїм судженим на цвинтар на гріб матері, паде на коліна і благає материнського благословення. Могила не промовить... Тільки сонячні проміння обливають припале обличчя до землі, а вітрець-суховій посилає їй поцілунок. Це немов мати благословляє з небесних висот. Ярослава з полекшою на душі вертається домів, щоб у батька теж просити благословення. Клякає перед ним, а зворушений батько кладе на її голівку свої струджені руки й благословляє на нову життєву путь.

Валка автомобілів вирушає до катедрального храму св. Йосафата на вінчальний обряд. Поважно ступає молода в супроводі батька, а її весільна сукня піддержувана дітьми, простягається за нею наче пройдений її твердий життєвий шлях.

В природі чудова сонячна днина, що обливає молоду пару своїм теплом. У всіх гостей піднесений і бадьорий настрій. Радіють усі, навіть природа з ними. У притворі зустрічає новоженців парох молодої о. В. Волошин. Починається весільний, вінчальний обряд. Мінливо переливаються слова о. митрата д-ра М. Сопуляка та о. В. Волошина з чудовим співом чоловічого ансамблю під проводом М. Свистуна. Виразно вимовляють молодята за о. митратом слова подружної присяги. Гомінко несеться по храмі читане послання апостола героїчним тенором М. Свистуном. Обряд вінчання закінчується грімким „Многоліттям" із заспівом відомого соліста — баса А. Моргардта. Всі повагом виходять з храму, до якого так часто заходила Ярослава зі своєю сестричкою Лесею, що тулилась до її боку наче до матері, благаючи у Пречистої кращої долі. І вислухала її Пречиста і дала весільний вінець і благословляє нині на кращу долю, бо вона добра й слухняна дитина.

Весільна гостина відбулась в залі при церкві св. Василія. Простора заля ледви вміщає гостей, що прибули з різних кінців, різних звань і професій від робітника до професора університету включно. Всі поводяться врочисто. Головний стіл у квітах, а посередині великий традиційний коровай, хоч не печений з української пшениці, своїм виглядом символізує галицьке Поділля. Молоді займають почесне місце, з дружками, дружбами, батьками, священиками і господарем весілля. Старостою чи пак господарем весілля знаний бесідник д-р Мелетій Снігурович. По молитві весільна трапеза багата різноманітна і смачна. Многоліття для молодят вносить найстарший з роду Болехівських Григор, що прибув із Прерій Саскачевану. Першим промовляє парох о. В. Волошин. Він мережить життєвий шлях молодої, яку знає з дитинства і благословляє молодят на новій дорозі та рівночасно витає їх як своїх нових парафіян. Отець митрат М. Сопуляк говорить про молодого, який часто служив до Служби Божої, як член вівтарної дружини парафії пресв. Євхаристії, де о. митрат був довголітнім парохом.

Коротке слово і тост для дружок та молодят віс перший дружба Володимир Нагуляк. З черги говорив молодий. У своїй промові він дякував батькам своїм, щовивели його в люди, батькові молодої, що так гарно виховав доню і всім рідним та гостям, що звеличали своєю участю це велике їхнє родинне свято. Найбільш зворушили в ою хвилиною було слово батька молодої Івана Болехівського, який почав такими словами: „Бувають у людському житті хвилини, для яких варто вмерти і бувають хвилини для яких варто жити". До таких радісних хвилин у моєму житті належить нинішний вечір. Я дякую божому Провидінню, що дозволило мені діждати цієї радісної хвилини. Дякую сердечно моїй доні Яарославі — яка була доброю і послушною, що є рідкістю в теперішних часах". Дякую п-ву Муринкам, що в час наших рокових празників запрошували мене з донечками до себе, щоб там спільно, в родинній атмосфері провести Різдво чи Великдень з дідухом, сином, щоб діти могли засвоїти весь чар наших традиційних звичаїв. Братові Грицеві з братовою, де діти знаходили родинне тепло і материнську любов, якої їм так було потрібно в час вакацій та при різних нагодах. Отцям за уділення св. Тайни подружжя, господареві весілля за майстерність ведення, чоловічому ансамблеві за чудовий спів і гостям за участь.

В програмі весільної трапези виступила знана в Едмонтоні учителька по класі фортепіяна п-і М. Дитиняк, яка по мистецьки рецитувала чудовий вірш-поему „Сирота", відомого поета Дана Мура присвячену молодій. Бурею оплесків нагородили присутні мистецьке читання поеми. Ось декілька уривків з неї:

„...Вітри припали з жалю до землі, крильми,/ Замовкли з дива, заніміли грози, —/ Засмучена сестра сирітськими слізми/ Сестрі сирітці сушить скорбні сльози.

Тож бережи, Василю, даний небом дар,/ У день святий вінчання і причастя!/ Хай райдужно, в житті земнім навислих хмар,/ Цвіте, весь вік, не в'яне ваше щастя!"

До вінка численних привітів, що наспіли зі всіх усюдів, наче самоцвіти засяли декілька, які весільний господар відчитав. Перший це привіт з України зі села Білої, Чортківського району, що розлився від мікрофону, наче теплий подув вітру з рідного Поділля, надимав чимось своїм, рідним, близьким. Другий привіт від протоконсультора ЧСВВ з Риму о. П. Миськова, який христив в Празі маленьку Славцю, клав печать св. Духа, благословив дитя на добру путь. Нині радіє щастям своєї похресниці і бажає всего добра на новій дорозі життя. Третім радісним привітом — це привіт від хресного батька, д-ра В. Ленцика зі Стемфорду, ЗДА. „Хоч просторі ділять нас", — каже хресний батько, — „і я не матиму змогу бути разом з вами на весіллі, однак моя радість безмежна у цей день і я духом з вами і з вами радію щастям моєї похресниці, про яку так часто думав".

Останнім привітом, який заслуговує на особливішу увагу був привіт — благословення для молодят від Первоієрарха Української Помісної Церкви Кардинала Кир Йосифа Сліпого. Батько молодої Іван Болехівський мав щастя бути студентом Богословської Академії у Львові тоді, коли Блаженніший був її ректором. Виразно й грімко читав господар благословення від Ісповідника віри й апостола української правди. На мить усім наче увижалась Його Достойна Особа, що простягає над новоженцями правицю і робить над їхніми головами благословлячий знак хреста, благословить звінчану пару на щасливе українське подружжя

Привіт, що не був зачитаний, але заслуговує на окрему увагу, це привіт від жіночого хору „Верховина" ОЖЛВУ в Едмонтоні, в якому Ярослава через довгі роки брала активну участь. Всі подруги хору радіють щастям Ярослави, бажають їй багато радості на новій дорозі життя:

„... Хай в росах пахучі троянди,/ Простелять дорогу тобі,/ Пелюстками щастя обсиплять/ Тебе, в життєвій боротьбі!"

По офіційній частині в танець під звуки знаменитої оркестри В. Чорновола пішли молодята в супроводі весільного почоту, а згодом заколихався у хвилях танцю весь загал гостей. В неділю, 3-го вересня відбулися весільні поправини в домі батька молодої, і того ж дня молода пара відіхала в пошлюбну подорож у скелясті гори.

З нагоди вінчання своїх дітей батьки молодят зложили на прес фонд „Українських Вістей" 45.00 долярів.

Незабутнє весілля проминуло мов сон і знов вертаємося до сірої дійсности. Українська громада зросла ще на одну прикладну родину, якій бажаємо багато успіхів на новому шляху життя та многих, многих літ!

М. Сус

Щира подяка за жертву, а молодятам бажаємо багато радости, щастя, і многих літ.

І. БАТЮК, ПОСОЛ ДО АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

Мені приємно знову ввійти з вами в зв'язок за посередництвом „Українських Вістей" та ділитися з вами вістками про те, що діється в Албертській легіслятурі.

Минулого літа я мав дуже багато праці, як зрештою мали й інші албертські посли. Я присвятив дуже багато часу на наради окремого провінційно-муніципального комітету, одного з найбільш зайнятих своїми дослідами, який створено на те, щоб прослідити структуру податків й знайти спосіб, як відтягнути 30 міль. на шкільництво із податку від нерухомостей, як то було приобіцяно в передвиборчій кампанії. Багато місцевих урядів уважають, що це неможливе, але я є переконаний, що то можна буде зробити і я хочу цього доконати.

Як член окремої комісії для справ рільництва й то одинокий член, відповідальний за піддержку та збереження родинних фарм, я брав участь у багатьох нарадах в тій справі й допомагав у розв'язці багатьох проблем.

Я не забував теж про свої обов'язки супроти моеї виборчої округи й відвідав усі місцевості виборчої округи при різних нагодах, чи то в ділових справах, чи бував там на різних прийняттях. Я з приємністю відбував ці відвідини й дуже багато скористав із них, бо тоді довідався про наставлення людей відносно різних справ та зібрав інформації про проблеми моеї округи.

На 25 жовтня відбулося відкриття першої в історії Алберти осінної сесії Леґіслятури. Леґіслятура почала продовжувати свою працю в тому місці, де її перервала перед п'ятиь місяцями, з тою одною різницею, що колишній посол Суспільного кредиту д-р Д. Бувіе, тепер засідає в Леґіслятурі як незалежний посол.

Достойний Ґеррі Стром заповів, що це буде його остання сесія як провідника опозиції. Він був у Леґіслятурі як провінційний посол, міністер рільництва та прем'єром, всього разом 17 років й тепер порішив зрезигнувати зі становища провідника партії Суспільного кредиту. Виглядає, що тепер є велике зацікавлення, хто буде старатися про провід в партії Суспільного кредиту.

Прем'єр Логід у своїй „державній провінційній" промові здав звіт із діяльности провінційного уряду, відколи він перервав свою сесію в червні ц.р. й подав загальний звіт про положення в провінції. Він вияснив, що головною причиною для скликання осінної сесії було те, щоб протягом літа можна було засягнути публічної опінії, заки остаточно будуть ухвалені деякі закони.

Прем'єр Логід висловив признання провінційно-муніципальній комісії та заявив, що остаточна оцінка рекомендацій тої комісії відбудеться в січні й її поручення увійдуть в силу в податковому році 1973.

Незвичайною подією цього року було те, що пре-

(закінчення на стор. 7.)

Саскатун, Саск.

ТРАГІЧНА СМЕРТЬ БЛ. П. ЙОСИФА ПОЗНЯКА

В неділю, 6 серпня ц.р. несподівано і трагічно відійшов у вічність бл. п. Йосиф Позняк. Смерть наступила в наслідок нещасливого упадку на сходах. Бл. п. Йосиф Позняк прожив 63 роки. Народився він у Альвені, Саск. у великій і відомий родині Позняків.

Подружився з Ольгою Дзядик. Крім праці на фармі виконував ще громадські обов'язки. В 1955 р. перейшов на сталий побут до Саскатуну, де працював в управі міськими парками. Покійний був членом катедральної парафії св. Юрія.

У глибокому смутку покійний залишив жінку Ольгу, дві дочки, Джойсі Щевага з Іннісфрі, Алберта і Ілейн Меквилі зі Саскатуну, троє внуків, трьох братів, Стефана, Михайла і Николу зі Саскатуну і численну дальшу родину.

бл. п. Йосиф Позняк

В середу, 9 серпня вечором, в катедрі св. Юрія, при великій участи вірних, була відслужена панахида, а в четвер відбувся з катедри похорон. Похоронні відправи служив о. В. Івашко. Він теж виголосив відповідну проповідь. По похороні відбувся в Парафіяльному домі поминальний обід, який подали членкині відділу Ліги Українських Католицьких Жінок катедри св. Юрія. Під час обіду знову промовляв о. В. Івашко. Тоді переведено грошеву збірку на добродійні цілі, з якої на пресовий фонд „Українських Вістей" призначено $25.00.

Всім жертводавцям щира подяка, а покійному Йосифові Позняковi „Вічная пам'ять."

Смокі Лейк, Алберта

ПОДЯКА

п-і і п. Семен Головайчук

Слава Ісусу Христу.

Всечесний отче Т. Гурко і всі Поважані парафіяни церкви св. Володимира й Ольги в Смокі Лейк, Алберта!

Ви зробили нам велику честь, що пошанували нас з нагоди дня народження. Божого року 1882, місяця липня 25-го дня.

Ми складаємо вам усім разом зі священиком нашу глибоку подяку. Нехай Господь Бог дає вам усім ласку, щоб ви були здорові, щасливі та прожили багато років життя. А зокрема дякуємо вам за дарунок: Образ Пресв. Родини на пам'ятку наших 90 років життя.

Нехай вас усіх Господь благословить.

Смокі Лейк, 5 жовтня 1972 р. **Семен Головайчук**

УВАГА! Вінніпеґ, Келґарі, УВАГА!

Реджайна, Саскатун і Едмонтон

Концерти **Йосипа Гошуляка** під патронатом Осередку Української Культури й Освіти відбуватимуться в наступних містах Західної Канади:

Келґарі — 12 листопада
Вінніпеґ — 17 листопада
Реджайна — 19 листопада
Саскатун — 24 листопада
Едмонтон — 26 листопада

У програмі арії, романси, пісні українських та чужих композиторів.

КВИТКИ можна набути в передпродажу, або при касі.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
10128 - 100 St., Edmonton
206 McLeod Bldg. — 424-9645

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), морґеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

УВАГА!. **НОВА АДРЕСА!** УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35%

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ

Кошториси даром

З ФАБРИКИ ДО ВАС

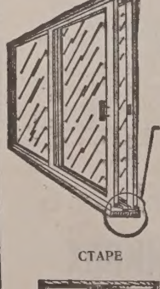

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

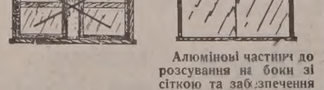

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею

СТАРЕ НОВЕ

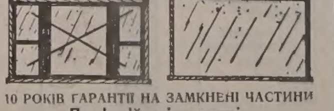

10 РОКІВ ГАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція

SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

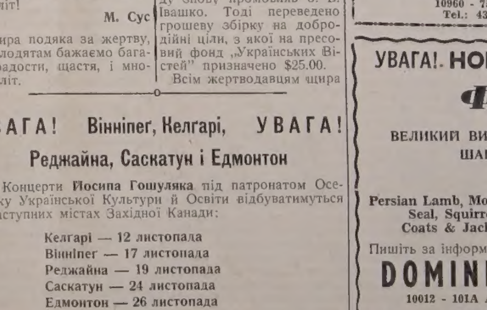

ЗНАМЕНИТІ НА АПЕТИТ — подавати їх як вони є з посіченою цибулею або квасною сметаною на кексах або „товсті". Для лагідного смаку розморозіть у молоці.

ІМПОРТОВАНІ І РОЗПОВСЮДЖУВАНІ: JAN K. OVERWEEL LIMITED, TORONTO

Вісті з Едмонтону

ПЛАСТОВИЙ ДІМ У ЕДМОНТОНІ

Посвячення нового Пластового дому в Едмонтоні

(пс) В неділю, 22 жовтня, ц.р. , о год. 2:30 попол., Владики Кир Андрей і Кир Ніл в сослуженні о. Ю. Ковальського, о. О. Хом'яка, о. В. Тарнавського і о. М. Дядя посвятили новий пластовий дім. Свічечки запалювали голова Крайової Пластової Старшини Р. Вжесневський, станичний П. Саварин, голова Пласт-Прияту І. Бумбак і найстарша стажем пластунка в Едмонтоні п-і С. Климкович. Стяжку перетяли посол до федерального парляменту В. Скорейко, міністер молоді, культури й дозвілля Г. Шмід, голова Крайової Пластової Старшини Р. Вжесневський і заступник голови Комітету Українців Канади в Едмонтоні Р. Осташевський. Заля була повна: пластунства, батьків і гостей. Співав хор під дириґентурою п. Р. Солтикевича.

Після урочистого посвячення, відбулася офіційна частина відкриття, яка розпочалася відспіванням пластового гимну „Цвіт України і краса". Тоді станичний Петро Саварин привітав всіх присутніх, а далі подякував всім, які причинилися до сплати, перебудови і відмалювання пластового дому.

„Дім, який ми сьогодні святочно відкриваємо, має форму шатра, яка, властиво, пластунам дуже знайома. Якось так склалося, що нам вдалося купити саме такої, а не якоїсь іншої форми дім. І тому хочеться вірити, що в цім домі наш пластовий дух так буде постійно пнятися вгору, як оцей дах. До краси, до правди! До щастя, волі, сонця і свободи. Хочеться вірити, що в ньому постійно йтиме змаг за характер, душу і рідну культуру нашої молоді" — говорив станичний, закликаючи пластунство шанувати дім, а приявне громадянство далі морально і матеріяльно підтримувати Пласт у його виховній праці над молоддю.

Після символічного перетяття стяжки, дуже сердечно промовляли Владики Кир Андрей і Кир Ніл. Оба Владики вітали Пласт із 60-річчям, станицю із набуттям нового дому і кликали Боже благословення на новий дім і пластову працю в ньому, на славу Бога і української спільноти в Канаді. Едмонтонська станиця щаслива, що має в своїх Владиках великих прихильників, які помагають їй не тільки морально, але й матеріяльно. На пропам'ятній таблиці фундаторів пластового дому, першій і другій, на першому місці видніють імемена Владик. А через останніх кільканадцять років — наші Владики правильно відвідують пластові новацькі табори й постійно сприяють розвиткові Пласту в Едмонтоні.

На посвячення нового дому прибули з Торонта голова Крайової Пластової Старшини Р. Вжесневський, і булавні Юнацтва, Таня Онищук і О. Джулинський. День перед посвяченням вони зустрілися з пластунством, а в неділю — взяли участь у відкритті. Вітаючи станицю з набуттям нового дому голова Крайової Старшини Р. Вжесневський цитував слова Шевченка „в своїй хаті — своя правда, і сила, і воля". Від Крайової Пластової Старшини Станиця одержала $1,000 на сплату дому. Після привітань, пл. юнак Ю. Дитиняк дістав номінацію на скоба. Номінацію перевів булавний юнаків О. Джулинський. Тогож самого вечора вечером, гості із Торонта мали зустріч із місцевим сеніоратом і ст. пластунством, і на діловій товариській розмові провели ще кілька годин.

черги складав побажання провінційний міністер молоді Г. Шмід. Нав'язуючи до слів станичного, мовляв Пласт, то наче високо-гірська квітка едельвайс, міністер Шмід бажав станиці ще кращого розвитку і закликав молодь шанувати традиції народу, з якого походять, бо молодь, яка стидається і не шанує своїх батьків, не матиме пошани своїх дітей. Міністер Шмід передав привіт від уряду Алберти. З ним були провінційні посли В. Дячук та Ю. Козяк.

Від місцевого відділу КУК промовляв п. Р. Осташевський. Він поґратулював Пластові за його працю над молоддю й за його співпрацю із Комітетом Українців Канади, а в імені голови КУК Я. Росляка, який був на семинарі в Бенфі, побажав дальших успіхів в новому домі.

З черги відбулася коротка мистецька програма, якою проводила В. Кунда. Після спільної рецитації, у виконанні новаків, гніздо новачок відіграло знану народню казку Коза-дереза, а курінь юначок відспівав в'язанку пісень. Гимном закарпатських пластунів закінчилося посвячення і відкриття, і почалося чайне прийняття, що його приготовили пані із Пласт-Прияту під керівництвом п-і С. Солтикевич.

З нагоди відкриття, учасники могли набути „Історію набуття нового пластового дому" ,за $1.00 (її можна ще набувати), купити відзначки 60-річчя Пласту, металеву, привезену із Торонта, а керамічну, виконану п-і Олею Манастирською за $ .50, чи оглянути таблицю фундаторів нового дому, прикліплену до стіни, при вході, у виконанні п. В. Доброліжа, та мармурову таблицю із написом „пластовий дім, 22. Х. 1972", роботи п. Дм. Петріва.

Господарем свята був Станичний Петро Саварин, а координаторкою п-і В. Кунда. Станичний, вітаючи всіх представників організацій, зокрема привітав представників Спілки Української Молоді на чолі із п. В. Стебельським, які крім письмового привіту, принесли теж $50.00 на новий пластовий дім. Пласт і СУМ в Едмонтоні вже добру десятку років живуть у приязних відносинах і співпраці. Крім згаданих усних привітів наспіли ще привіти листовні від УНДому і Пластової станиці в Саскатуні.

Посвячення було останьою імпрезою в „тижні пластуна з нагоди 60-річчя Пласту". Тиждень перед посвяченням, в готелі Шато Лякомб, був ювілейний баль, зорганізований окремим комітетом на чолі з п-ею С. Скрипник, на якому, крім великої кількости українського громадянства, із чужих були ґубернатор Алберти д-р Г. МекЮвен, міністер молоді, культури і освіти Г. Шмід, із послами п-і К. Чічак і п. Ю. Козяком, та мейор міста Едмонтону д-р А. Дент. Служба Божа в намірені Пласту була в неділю, 15 жовтня, в катедрі св. свщ. Иосафата — служив її та виголосив слово до молоді о. митрат М. Сопуляк. — показ знимок із гірських таборів був в середу, 18 жовтня, а сходини курінів — в суботу, 21 жовтня.

Цьогорічний тиждень пластуна, щасливим збігом обставин, був рівночасно відзначенням 60-річчя Пласту й посвяченням нового пластового дому. Дім, куплений 1. 7. 1971 року, був виплачений вповні до 10 місяців. Разом із дротяною огорожею, перебудовою, малюванням, столами, начинням, куртиною, сценою, фортепяном, холодільником, таблицею фундаторів, мармуровою таблицею і одно-днівкою — коштував додаткових яких $32,000, які зібрано чи зароблено в ріжний спосіб. Треба згадати, що образ патрона Пласту, св. Юрія, над сценою, герб українських земель і портрети Шевченка і Франка, даром намалював для Пласту п. В. Савчук, і що цілий дім був набутий і вирядженний завдяки матеріяльній і моральній допомозі української спільноти в Едмонтоні, на чолі з українськими ієрархами, за що їм пластова молодь щиро публічно дякує.

СПЕЦІЯЛЬНІ
РІЗДВ'ЯНІ ПОСИЛКИ
В УКРАЇНУ

ВПОВНІ ОПЛАЧЕНІ
ДАРОВА ДОСТАВА
ШТУЧНЕ ФУТРО

Найкращий і найвартісніший дарунок для ваших рідних. Фантастична вартість. Вибирайте мінка (гладки або в паски), кримка з широких лапок або кінська шкіра.

10 ХУСТОЧОК НА ГОЛОВУ $54.00

5 вовняних хусток з великими чи малими квітами або турецькі та 5 шовкових хусток в різних красках.

ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ $63.40

5 ВЕЛИКИХ ВОВНЯНИХ ШАЛІВ $ 96.00
54x54 інчові з френзлями довкруги, прекрасні квітисті взори.

ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ $113.00

СПЕЦІЯЛЬНА КОМБІНАЦІЯ $169.00
НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТИ МАТЕРІЯЛИ І НАДЗВИЧАЙНА ВАРТІСТЬ.

3 ярди муж. матерії на зимовий плащ 100% вовна, 3 ярди жін. матерії на зимовий плащ, 100% вовна, 3 і пів ярда на муж. убрання 100% вовна, 3 ярди на жін. зимову суконку, 100% вовна, 2 простирала (подвійна ширина), 2 пошевки, 6 турецьких рушників.

СПЕЦІЯЛЬНІСТЬ I $62.00

10 ф. чистого свинського смальцю, 10 ф. пшеничної муки, 10 ф. рижу і 10 ф. цукру.

БАГАТО БІЛЬШЕ СПЕЦІЯЛЬНОСТЕЙ.

ПИТАЙТЕ ЗА НАШИМ БЕЗПЛАТНИМ ІЛЮСТРОВАНИМ КАТАЛОГОМ!

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE
EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Fifth Floor
New York, N.Y. 10010
Telephone 982-1530

ДУЖЕ ВАЖНЕ.
УЖИВАНИЙ ОДЯГ.
ПИТАЙТЕ ЗА НАШИМИ СПЕЦІЯЛЬНИМИ БЮЛЕТЕНЯМИ.

МИ МАЄМО
23 РОКИ ДОСВІДУ
В ЦЬОМУ БИЗНЕСІ
И МИ МАЄМО
БАГАТО ТИСЯЧ
ЗАДОВОЛЕНИХ
КОСТУМЕРІВ

30-РІЧЧЯ УПА І 25-РІЧЧЯ ГЕРОЇЧНОГО РЕЙДУ В ЕДМОНТОНІ

Організації Визвольного Фронту (ОВФ) та Братство I Української Дивізії УНА відзначили торжественно 30-річчя з часу постання Української Повстанчої Армії (УПА) та 25-річчя героїчного рейду групи бійців УПА до західного світу.

Врочистість відбулася в неділю, 15-го жовтня, день після свята Прокрови, що є днем УПА.

Св. Літургію в намірені українського народу відслужив, і проповідь відповідну до хвилини виголосив митрофорний протоієрей о. д-р М. Сопуляк в катедральному храмі св. Иосафата.

В год. 1.30 по пол. зложено вінок біля Сенотафу. З прапорами взяли участь членство ОВФ та члени УНА зі сурмачем. Вінок зложив п. Я. Цвікілевич, член управи УНА.

В год. 3-ій по пол. відбувся бенкет в Культурному центрі св. Василія. Господарем бенкету був п. Дацків. Він попросив о. митрата М. Сопуляка проказати молитву, що цей і зробив, попросивши Владику Андрея (Матюка) архиєпископа Української Греко-Православної Церкви поблагословити страви.

Ще заки відмовлено молитву через залю перейшли прапороносці і уставили прапори на сцені. Тоді сурмач затрубів апель і прапори похилилися до долу. Так присутні клонили голови перед тінями погиших за волю України.

Після обіду була маленька програма. Вступне слово виголосив п. К. Таланчук, голова Т-ва колишніх вояків УПА. Слово було навіяне пієтизмом до минувшини й запалом до майбутності.

Від головних Управ ОВФ та від місцевого відділу КУК промовляв п. М. Сус. В його словах виявлялася пошана до героїв і палке бажання, щоб те, за що вони боролися і віддавали своє життя, скоро стало дійсністю.

З черги попросив господар до слова Владику Андрея, який був на Волині, в той час, коли „творилася УПА". Владика Андрей дуже чуттєво пригадав тодішні події і закликав до згоди, єднання і молитов, які певно приведуть до реалізації ідей, за які змагалися і вмирали новітні українські воїни.

В імені Владики Ніла, що не міг бути присутнім (посвячував церкву св. Стефана в Калґарі) промовив митрофорний протоієрей о. д-р М. Сопуляк. Він зазначив, що і в найновішій історії маємо на те докази, як тісно церква пов'язана з українським народом, його визвольними змаганнями та його військом, священики були в усіх українських військових формаціях .Не було теж більшої частини УПА без українського священика-капеляна. З багатьох, які служили з хрестом в руках згадав покійного черця-студита о. Р. Хомина, людину зі золотою душею і діямантовим серцем. При тій нагоді господар представив п. Д. Радя — брата о. Кадила, капеляна УПА, що згинув за волю України разом з тисячам бійців.

Ще витав від ветеранських організацій митрополичий радник о. В. Чопей. Говорив він з душі. А коли сказав, що хоч його літа вже такі, що він непридатний до війська, він і друзі в імені яких він говорить, готові взяти кріс в руки і боротися за волю України, багатьом присутнім стали сльози в очах, бо то не була фраза, то говорило його серце й душа.

Головну доповідь виголосив о. М. Ничка ЧСВВ, що був капеляном УПА. Доповідь не була за довга, але як очевидець подій, о. прелеґент подав факти так живо, що здавалося, бачилося їх як на фільмовій стрічці. Закінчив свою доповідь закликом помагати Україні і тим, що нині продовжають в іншій форму боротьбу з ворогом.

На закінчення відбувся монтаж „Нескореним". На тлі хору „Верховина" (ЛВУ, ОЖ, СУМ) під управою п. С. Яременка була деклямація сумівки Галі Тобейчук, дружинника О. Гнатюка та п-і Лукії Скольний.

Монтаж закінчено гимном „Ще не вмерла".

В понеділок, 16-го жовтня була радіопрограма, в рямцях Централі Українців Католиків, присвячена 30-річчю УПА і 25-річчя героїчного рейду. Промовляла в час програми п-і Таланчук. Програма була дуже гарна і підбадьорувала слухачів на дусі.

Едмонтон відслона б'юста Миколи Лисенка

Дуже мила подія відбулася в неділю, 5 листопада в ювілейній авдиторії в Едмонтоні. Того вечора міністер Албертського уряду Г. Шмид відслонив б'юст батька української музики Миколи Лисенка.

Погода була препогана. Падав перший сніг і вулиці були дуже совзькі. Мабуть то було й причиною, що багато з тих, що плянували бути на концерті, не зявилися ані на відслонені б'юста ані на концерті, що слідував після того.

Українці Едмонтону, скажім правдивіше, Алберти і Канади горді, що у вестибулі ювілейної авдиторії, в якій бувають річно десятки тисяч людей різних національностей, стоятиме погруддя українського композитора.

Погруддя знаходиться (коли входити) по лівій стороні, прямо входу до авдиторії.

Докладніше про це торжество подамо звіт у черговому числі.

Річна товариська зустріч піонерів

(омд) Піонери Алберти сходяться раз в рік на товариську зустріч, получену з бенкетом і забавою.

І цього року така зустріч відбулася в суботу, 21-го жовтня в Народньому Домі.

Коли долішня заля заповнилася піонерами і гостями, інсп. І. Ґорецький започаткував бенкет привітанням і попросив о. М. Дядя, що заступав хворого на той час о. митрофорного протоієрея М. Сопуляка, поблагословити страви. Після молитви була однохвилинна мовчанка для вшанування померших піонерів, а між ними недавно помершого бл. п. Василя Томина.

При кінці бенкету господар бенкету попросив до слова п. А. Хомляка, голову Т-ва піонерів Алберти. П. А. Хомляк привітав численних піонерів але згадав, що не всі, що були з нами минулого року прийшли і нині. Багатьох, а між ними недавно померлого В. Томина .покликав Господь по заслужену небесну нагороду.

П. А. Хомляк ствердив, що бувають сумні зустрічі і веселі. Нинішня належить до веселих, бо ми зійшлися, щоб стиснути руку друга, погуторити, розказати про пережите і поглянути кілько нас ще є.

Згадав коротенько, що, завдяки піонерам, ще досить багато канадських українців говорять українською мовою.

Після промови голови Товариства зголосилася до слова п-і Г. Янішевська, яка виголосила з пам'яті вірш „Розпука на самоті". Цей вірш оповідає самоту українського піонера (пок. Петра Зварича) з перед 72-ох років. Багато присутніх пригадали собі свою „розпуку самоти", коли були приїхали до Канади і жили далеко від сусідів, далеко „від людей".

Короткий привіт зложив піонерам посол В. Скорейко і вийшов, бо мав ще інші зустрічі.

З черги вітав піонерів о. О. Хом'як, парох української православної церкви св. Івана і після нього о. М. Дядьо, парох української католицької церкви ім. св. Миколая. Оба священики признали, що завдяки праці піонерів ми нині в Канаді є тим, чим ми є: канадцями окремої-української національності, яка своїм моральним тиском довела до цього, що уряди і провінційні і федеральний поважно трактують справу многокультурності.

З черги говорив д-р М. Голубіцький.

Як член видання нової книжки про українців в Канаді і про піонерів, на що від федерального уряду одержали тисячу долярів, д-р М. Голубіцький розказав, що вже зроблено, а що ще належить зробити, щоб книжка побачила світ.

До слова попросив вкінці пан господар головного промовця вечора п. проф. М. Лупула. Промовець привітав піонерів і подякував їм за їхню працю над збереженням українства в Канаді. Подав також до відома, що у Джубілі авдиторії буде відслонене погруддя Миколи Лисенка і закликав складати пожертви —хоч 25 долярів — на цей бюст; згадав, що ще повинно б бути поміщене в новій запланованій книжці, що її приготовляє редакційна комісія піонерів, закликав і дуже заохочував складати свої пожертви на фундацію ім. Тараса Шевченка, завдяки якій ми маємо на університеті Алберти курси Історії України, що їх веде (і має понад 50 слухачів-студентів), проф. І. Рудницький. Це одинока на північно-американському континенті катедра Історії України.

На кінець шановний бесідник взивав до єдности всіх українців, бо в єдності сила.

Проф. Лупул зазначив на початку своєї промови, що перший раз в житті він буде старатися говорити цілу промову лиш в українській мові. За дуже малими виїмками він обітниці додержав, за що слухачі нагородили його довготривалими оплесками.

Вкінці господар бенкету попросив о. О. Хом'яка молитвою подякувати Богові за Його дари, які ми спожили.

Після бенкету перейшли присутні до горішньої залі, де при добрій музиці бавилися довго в ніч.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Базар в парафії св. Володимира в суботу й неділю, 11 і 12 листопада, влаштовує відділ ЛУКЖ у власній залі 12726 - 119 вул.

З'їзд дружинників СУМ Західної Канади

Закликаємо всіх Дружинників СУМ Західної Канади вз'яти живу участь у з'їзді Дружинників Західної Канади, який відбудеться в днях 17-19 листопада ц.р. в Едмонтоні.

Зголошення просимо слати на адресу Оля Лисенко, 11301 - 94 стріт, Едмонтон.

Реєстраційна оплата на з'їзд: 5.00 дол. від особи.

За додатковими інформаціями звертайтеся телефонічно до Ю. Стебельського на ч. телефону: 422-8454 в Едмонтоні.

Сподіємося, що всі охочі зголосять свою участь на з'їзд якнайскорше.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

винаймає свою залю на концерти, весілля, забави гостини та всякого роду культурні імпрези.

Телефонуйте на ч.: 479-2397; 422-8454; 429-0987

Адреса: 9620 - 109 авеню, Едмонтон

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

СПЕЦІЯЛЬНА
ЗНИЖКА ЦІН ПО ЖНИВАХ

Спеціяльна $ .77 Спеціяльна $1.27 Спеціяльна $2.57

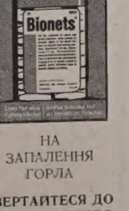

НА ЗАПАЛЕННЯ ГОРЛА

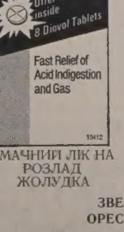

СМАЧНИЙ ЛІК НА РОЗЛАД ЖОЛУДКА

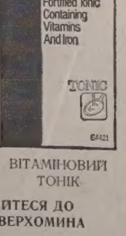

ВІТАМІНОВИЙ ТОНІК

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО БОРИСА ФЕРБЕЯ
MARKET DRUG
102 Ave. & 97 St.
Edmonton, Alta

ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО ОРЕСТА ВЕРХОМИНА
SOUTHGATE PHARMACY
11028 - 51 Ave.
Edmonton, Alta

МІЖНАРОДНИЙ РІК КНИГИ

Олександер МАЙ

За постановою ЮНЕСКО, 1972 рік оголошено „роком книги, навичок читання і бібліотек." Мета цього заходу, що провадиться вперше в історії, сприяти поширенню знань і освіти серед народів. Поява книги є одним з найбільших досягнень людства. Друковане слово відіграло велику ролю в історії світової культури, науки і мистецтва. Книги завжди були і є джерелом знань і служать вселюдському прогресові.

Високо цінив книги Іван Франко, який писав: „Книги — морська глибина, / Хто в них пірне аж до дна, / Той, хоч труду мав досить, / Дивні перли виносить."

У наш вік — вік кібернетики й космічних польотів, вік гострої ідеологічної боротьби, в якій людство шукає правди і свободи, книжкам відводиться виняткова роля.

Велика увага приділяється книжкам у Радянському Союзі, де щороку випускають півтора мільярда книг. До послуг читачів 360 тисяч державних і 2,500 бібліотек, створених на громадських засадах. Для пропаґанди книги використовуються різноманітні заходи, як проведення книжкових виставок, масових читацьких конференцій, лекцій і бесід на літературні теми, диспути і зустрічі з письменниками, а в цьому році, крім усього, проводиться місячники пропаґанди і розповсюдження суспільно-політичної літератури, тиждень молодіжної книги та ін. Величні цифри, промовисті факти! І можна було б щиро вітати усі ці заходи, якби в Радянському Союзі існувала справжня свобода слова яка, до речі, передбачена конституцією СРСР. На жаль, такої свободи в країні немає. Друковане слово перебуває під жорстокою цензурою і оскільки усі видавництва є державними, видаються лише такі книжки, які відповідають партійним настановам і служать комуністичній пропаґанді.

Зайдімо в будь-яку книгарню і спробуймо дістати твори Винниченка, Старицької-Черняхівської, Єфремова, Донцова та інших авторів. Їх твори не тільки заборонені, але навіть не можна з пошаною називати ці імена. У демократичному суспільстві усі книги, як і ідеї, мають право на вільне існування і не можуть переслідуватися владою. У цьому один із принципів духовної свободи. Навіть у царській Росії не було такого переслідування інакшедумаючих, як нині в Радянському Союзі.

Саме за друковане слово, яке не вкладається у прокрустове ложе комуністичної пропаґанди, кинуті за тюремні ґрати чесні, нічим не зганьблені українські письменники: Іван Дзюба, Валентин Мороз, Іван Світличний, Євген Сверстюк, В'ячеслав Чорновіл та інші. Заборонені цензурою, їх твори поширюються нелеґально, з допомогою самвидаву, що є небезпечним не тільки для авторів, але й для читачів заборонених творів.

Міжнародний рік книги і провадиться саме для того, щоб захистити свободу книги і звільнити друковане слово від переслідувань.

У Радянському Союзі називають величезні цифри книгодрукування, але замовчують і приховують від своєї і світової громадськості ті численні репресії, які проведені в Україні та в інших республіках СРСР саме за друковане слово, за вільну думку, висловлену без дозволу КГБ. Безперечно, комуністичний режим в СРСР усіма заходами сприяє книгодрукуванню і поширенню літератури. Але яка це література? Радянським громадянам не треба про це казати. Вони знають, як на всіх підприємствах, у колгоспах, в установах та у вищих навчальних закладах їм нав'язують цю літературу, змушують передплачувати періодичну пресу і книжкові видання, зокрема книжки, видані товариством для поширення політичних і наукових знань. Виділені для цієї справи аґнти „Союздруку" гасають за кожним передплатником, щоб вручити йому квитанцію і одержати гроші.

Художня література перебуває ще в гіршому становищі. До книгарень щороку надходить ціла злива книжок. Переважно це сірі і нецікаві книжки, які роками лежать у стосах і від часу покриваються пилюкою. Їх ніхто не купує, ба навіть задурно не беруть у бібліотеках. Це не література, а макулятура, якою захаращені полиці багатьох книгарень Києва, Львова, Чернівців та інших міст України.

Облкнигокультторги, яким підлягають книгарні від цієї літератури тільки мають клопіт, бо книжки лежать мертвим капіталом і тому систематично не виконується плян товарообігу. Самі письменники змушені продавати свої книжки. З цією метою вони влаштовують зустрічі з читачами, перед котрими розхвалюють на всі лади свої твори і благають читачів придбати розхвалену книжку. Навіть автографи дарують, тільки купуй. І люди купують, не так з інтересу до книжки, як із співчуття до її автора. Саме таким способом „реалізували" свої книжки письменники Петро Гуріненко, Ісак Тельман, Антон Хижняк, Тарас Мигаль. Виручають письменників також бібліотеки: колгоспні, фабрично-заводські, шкільні, з якими письменники підтримують зв'язки, і коли треба звільнити книгарню від мертвого матеріялу, книжковий тираж „розштовхується" по бібліотеках.

Поява на літературній ниві багатьох поганок (паскуд) — явище не випадкове. Воно зумовлене самою радянською дійсністю. Відомо, що всяке обмеження не сприяє духовній творчості. У цьому одна з причин появи нещирих, а то й лицемірних, блідих, схематичних і малохудожніх творів. Мабуть, Віталій Коротич — один з провідних поетів України, виступаючи на шостому з'їзді письменників УРСР, мав рацію сказати: „Я знаю літераторів, неповторно цікавих на трибуні, й зовсім нікчемних біля письмового столу".

В умовах тоталітарного режиму, який існує в Радянському Союзі, важко бути письменником, тим більше чесним і порядним. Він зобов'язаний писати тільки з позицій марксизму-ленінізму, а з цим вченням мало хто дає собі раду. Здається, й сам Маркс в умовах радянської дійсності не зрозумів би цих позицій!

Візьмемо для прикладу два твори — романи Н. Тихого „Рахунок за сонце", і В. Собка „Почесний леґіон". Обидва про Велику Вітчизняну війну. На цю тему написано десятки, якщо не сотні творів. Але дивна річ, усі написані за єдиним рецептом: фронтові невдачі або перемоги, патріотизм, ну і звичайно відданість комуністичній партії. Герої згаданих творів — зв'язківець Сергій Лимаренко з роману „Рахунок за сонце" і піхотинець Роман Шамрай з роману „Почесний леґіон" схожі не тільки поведінкою, але й своїми міркуваннями, психологією і навіть емоціями. Вони живуть тільки фронтовими спогадами і кожен з них пишається своєю причетністю до перемоги.

Гортаючи сторінки цих романів, хотілося вірити, що автори згаданих книжок знайдуть у собі мужність бодай епізодично показати війну, що перевернула усе людство, не шаблонно, а доторкнуться хоч краєчком до найбільш болючих струн складної народної драми. Проте однак усі воювали, забувши про те, що був 1933 рік, 1937 рік, що був Сталін, що були Соловки та інші принади радянської влади. Невже таке можна забути!

Занепад суспільної моралі, відсутність громадянської мужности, лицемір'я і плазування перед партією — ось ті бар'єри, які плодить на літературній ниві кукіль і поганки.

Відзначаючи за постановою ЮНЕСКО „Рік книги", письменники повинні пам'ятати про своє велике покликання.

„Бувають епохи, — писав Іван Дзюба, коли вирішальні битви відбуваються на площині соціальної моралі, громадянської поведінки, коли навіть елементарна людська гідність, опираючись брутальному тискові, може стати важкою, бунтівничою, революційною силою. До таких епох, на мою думку, належить і наша доба".

ОРБІТ

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА

Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Гарний Різдвяний дарунок
для Ваших приятелів
УСЬОГО ЗА $6.00

Це річна передплата „Українських Вістей.

Кожного тижня на протязі року Ваші приятелі діставатимуть газету з цікавими вістками зі світу, з дописами про весілля, ювілеї подружнього життя ітд., між якими може бути й згадка про їх знайомих, з цікавою повістю та духовним читанням на кожну неділю.

Ми теж вишлемо новому передплатникові повідомлення, хто для нього замовив передплату як різдвяний дарунок.

Замовлення разом з грішми та нижче надрукованим купоном просимо слати до Адміністрації „Українських Вістей".

Прошу вислати "Українські Вісті" як різдвяний дарунок на таку адресу.

Ім'я і прізвище нового передплатника: ....

Місцевість: .... Пошта: ....

Провінція: ....

Моє ім'я й адреса: ....

Залучую: .... дол.

Скажіть нам...

Нам треба вашої опінії на письмі перед 1 грудня 1972.

Як, на вашу думку, ми можемо найкраще:

1) заохотити албертців до більшої участи у власности та контролі албертської великої промисловости?
2) підшукати спонуки для албертців та канадців інвестувати, щоб бути власником в основному капіталі (еквіті?) компаній, що діють у Алберті
3) оцінити наслідки федеральних обмежень відносно інвестицій в Алберті
4) оцінити всі наші фінансові засоби у зв'язку з розвитком нашої провінції та з забезпеченням праці для всіх албертців
5) устійнити, чи треба накладати обмеження на не-албертців або не-канадців контролі ключевих ділянок нашої економії.

Всі внески буде розглядати Вибраний комітет для чужих інвестицій. Автори внесків будуть запрошені представити свої внески на публічному переслуханні в часі 11 - 15 грудня в приміщеннях, про які буде повідомлено.

Напружіть свої думки відносно цих справ. Напишіть їх ще сьогодні й вишліть їх на адресу:

Julian Koziak, M.L.A. Strathcona
Chairman
Foreign Investment Study
Room 513, Legislative Building
Edmonton, Alberta

Alberta
Government of Alberta

І. Батюк, посол до Албертської леґіслятури

(закінчення з стор. 5.)

м'єр та кабінет їздили до Ґренд Прері, де відбули засідання та об'їхали цілу околицю, щоб обзнайомитися з обставинами, що там панують. Цей почин буде продовжуватися в будучності і це й одночасно буде новою програмою уряду, яка доказує, що уряд йде між людей.

Ухвалене законом в червні створення Корпорації для розбудови рільництва щойно недавно стало дійсністю і з числа запитів, які я одержав відносно завдань цієї корпорації, мені здається, що з цієї програми користатиме багато фармерів.

Понад 21,000 старших громадян дістали від першого січня 1972 р. додаткову допомогу на основі закону про приюти для старших громадян.

Більше, як 2,600 молодих людей дістали працю літом цього року в рямцях програми СТЕП.

Безробіття становило одну з важніших проблем, але варто завважити, що, коли безробіття в Канаді охопило понад 7% працездатних канадців, то в Алберті безробіття є найнижче в Канаді, бо охопило всього 3.3% працездатних албертців. Мені здається, що воно було би ще нижче, але приплив робітників із Саскачевану та Манітоби (обі провінції з урядами партії НДП) спричинив зріст безробіття.

П. Стром висловив признання прем'єрові за його звіт, але критикував його за пропущення деяких ділянок, які викликають журбу. То виглядає досить дивно, як зважити, що прем'єр говорив майже годину, лише час до часу заглядаючи до своїх нотаток, а п. Стром мусів читати свою критику з нотаток. Після Суспільного кредиту подали проєкт закону ч. 207, який вможливив би всім муніципальним урядам користати з послуг омбудсмена, що прослідкував би всі скарги проти муніципальних урядів. Мені здається, що то була би коштовна й неконче потрібна послуга тимбільше, що провінція має велике число муніципальних інспекторів, які мають якраз за завдання тим займатися. Протягом 36-річного урядування уряд Суспільного кредиту не бачив потреби таких послуг. Чому якраз потребують їх тепер?

З другого боку такий закон давав би муніципальним урядникам звільнення від переслідування за щонебудь, що б вони могли зробити або сказати в часі виповнювання своїх муніципальних урядів. Іншими словами то означало би, що багато вибраних урядників не вважали би себе відповідальними перед тими, що їх вибрали, що витворювало би дуже небажане положення.

П. Стром висловив невдоволення, що фірма Інтеґратед Процессес з Тейбер не дістала дозволу заснувати підприємство для годівлі свиней. Міністер рільництва Горнер відповів, що дозволу не дано тому, що не допустити до зросту великого монополю в годівлі свиней великою компанією, що запевнить малим родинним фармам можливість годувати свиней. Наш уряд піддержує продукцію харчових продуктів на експорт й ми щойно недавно вислали цілий вантажний літак вепрового м'яса на Близький Схід.

Кромі того подано до ухвалення кілька проектів нових законів, між якими найбільше гідний уваги проєкт закону про поправку до закону про рух автомобілів на дорогах („Гайвей треффік"). Він заторкує цю справу, про яку говорив у своїй першій промові в Леґіслятурі в квітні цього року. Згідно з теперішнім обов'язуючим законом, водій автомобіля, якого поліція зловить, що їхав у нетверезому стані, може стратити на якийсь час право їзди й не зможе користуватися своїм автомобілем, щоб поїхати до праці, що спричинить великі грошові трудноші для його родини та для нього, зокрема тоді, коли його особовий чи вантажний автомобіль є конечно потрібний, щоб він міг виконувати свою працю. Він часто мусить користати з допомоги суспільної опіки й досвід виказав, що для деяких людей, які живуть на допомозі суспільної опіки, є важко повернутися назад до праці, бо вони не мають до того охоти. На основі пропонованого нового закону, такий водій, що його поліція приловить у нетверезому стані, дістане за кару частинно завішений дозвіл на ведення автомобіля, але йому буде дозволено користуватися автомобілем в деяких обмежених годинах для задержання своєї праці.

Слідуючі тижні будуть присвячені в Леґіслятурі дальшому розгляданні проєктів нових законів.

Відозва

Довго очікувана збірка на фонд Української Помісної Церкви в Едмонтонській єпархії вже почалася.

Рада директорів фонду сподіється щирого відгуку на цю ціль. Рішено переводити збірку два рази в рік: 1) в третю неділю листопада та 2) в другу неділю травня. Можна жертвувати в ці неділі повну суму до ковертки, або підписати зобов'язання на цілий рік.

Просимо вкласти таку суму до ковертки в місяці листопаді, яку Ви плянуєте дати і в місяці травні.

То буде ваше добровільне зобов'язання, а нам улекшить плянування бюджету на будуче.

Всі зібрані гроші, по заплачені адміністраційних видатків, будуть переслані на фонд Помісної Церкви. Листа жертводавців буде поміщена в часописі „УВісті".

Третя неділя листопада є 19-го і тоді проситься перевести збірку. Просимо давати по вашій спроможби нашої Помісної Церкви ности, але щиро, бо потреби великі.

За Раду директорів
д-р М. Снігурович, голова

Богослуження: листопад

о. П. Шиндюк
12. — Гай Прері 10 р., Ріко 4 поп.
19. — Ґренд Прері 10 р.; Ксітуан 4 попол.
26. — Гайнс Крік 10 р.; Норт Стар 4 попол.

о. Д. Гик
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
12. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
19. — Ст. Пажль год. 10 рано
21. — Ґлендон год. 10 рано, Річний базар год. 7.00 веч.
26. — Бонивил год. 10 рано

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
12. — Восетна 10.30
19. — Смокі Лейк 10.30
26. — Смокі Лейк 10.30

о. М. Гураль
11571 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018
12. — Едсон год. 10.30
19. — Чергіл год. 10.30
26. — Менлі год. 10.30

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472
12. — Восток св. Михайла
19. — Лемонт
21. — Восток св. Михайла — храм св. Михайла
26. — Делф

о. Од. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
12. — Голден год. 8.30; Коверник год. 10.30
19. — Голден год. 8.30; Голденформи год. 10.30
26. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Карпчек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
12. — Атабаска 10; Проспериті 12
19. — Річмонд Парк 10
21. — Росінгтон 10 (храм. праз.)
26. — Атабаска 10; Бойл 12

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
12. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30
19. — Ту Гилс год. 9; Пейн Лейк, год. 10.30
26. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10.30

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3897
12. — Файделіті 10.30
19. — Моржемб 10.00; Бонелон 11.00
21. — Мирнам 10.00
26. — Ллойдминстер 10.30

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton
12. — Гей Лейкс 9.00; Кемроз 11.00
19. — Кемроз 9.00; Равнд Гіл 11.00
26. — Равнд Гіл 9.00; Гей Лейкс 11.00

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
12. — Редвотер 9.00; Федора 10.30
19. — Редвотер 9.00; Вог 10.30
21. Введення Пр. Д. — Редвотер 9.00
26. — Редвотер 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
12. — Стрий
19. — Спедден

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
12. — Інісфрі-місто (храм) 10.30
19. — Ренфурлі 10.30
21. — Інісфрі X ренч 10.30
26. — Інісфрі XI ренч 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730
12. — Дервент 9.00; Елк Пойнт 11.00
19. — Дервент 9.00; Верміліон 11.00
21. Св. Михайла — Дервент — Вознесення 10.00
26. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН
Арран — округа
12. неділя — Арран-місто, год. 9.00 рано: Сл. Божа; Пеллі, год. 10.30 рано: Співана Сл. Божа; Арран-місто год. 3.30 попол.: Вечірня
19. неділя — Пеллі год. 9.00 рано: Сл. Божа; Арран-місто год. 10.30 рано: Співана Сл. Божа, год. 3.30 попол.: Вечірня
21. Собор Св. Архистр. Михаїла — Арран-місто год. 9.00 рано: Сл. Божа; Вайт Біч год. 10.30 рано: Співана Сл. Божа; Арран-місто год. 3.30 попол.: Вечірня
26. неділя — Арран-місто год 9.00 рано; Сл. Божа; Арран Весна год. 10.30 рано: Співана Сл. Божа; Арран-місто год. 3.30 попол.: Вечірня

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165
12. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00
19. — Бруно 9.00; Гамболт 11.00
26. — Гамболт 9.00; Леніґен 11.00

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
12. — Вакав 9; Прудгом 11
19. — Вакав 9; Борщів 11
26. — Вакав 9.30; Сокаль 11
Завввага: Жовтень то місяць вервиці

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

12 листопада, неділя 24 по Соп. Зиновія

19 листопада, неділя 25 по Соп. Павла

21 листопада, вівторок Собор Архистратига Михаїла

25 листопада, субота Йосафата сщмч.

26 листопада, неділя 26 по Соп. † Івана Золотоустого

Григоріянський календар:

12 листопада, неділя 25 по Соп. Йосафата

19 листопада, неділя 26 по Соп. Авдія

21 листопада, вівторок Введення в храм Преч. Діви

26 листопада, неділя 27 по Соп. Алипія

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В години смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood
В. М. СМОЛИК, управитель

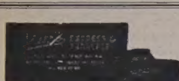

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖІ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван та Стелла Козак

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P. O. Box 156, EDMONTON

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta. — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

НАПРАВЛЯЄМО ДАХИ
ставимо дахи з шінґлів, з тару та піску, направляємо та будуємо комини, вставляємо та направляємо ринви.
Телефонуйте на ч.: 478-1978 — вечером.

КАНЦЕЛЯРІЯ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТРА,
Оттава, Канада

Для мене це велика приємність разом з іншими канадцями витати Кубанських Козаків в нашій країні.

Блискуча і динамічна культура України є добре знана в Канаді. Звичаї України зберігає дуже віддано прибл. мільйона канадських-українців.

Поїздка Кубанських Козаків по цілій Канаді без сумніву зустрінеться зі захопленим прийомом в містах від океану до океану.

П'єр Елліот Трудо

КОНЦЕРТОВЕ ТУРНЕ ПО КАНАДІ ВИКОНУЮТЬ КУБАНСЬКІ КОЗАКИ

* САСКАТУН, Саск. – неділю, 12 листопада в залі: Centennial Auditorium
* ЙОРКТОН, Саск. – вівторок, 14 листопада в залі: Yorkton High School Theatre
* РІДЖАЙНА, Саск. – середу, 15 листопада в залі: Centennial Centre Theatre
* ДАВФИН, Ман. – п'ятницю, 17 листопада в залі: Mac Kenzie High Auditorium
* БРАНДОН, Ман. – суботу, 18 листопада в залі: Centennial Auditorium
* ВІННІПЕҐ, Ман. – неділю, 19 листопада в залі: Playhouse Theatre
* ТАНДЕР БЕЙ, Онт. – п'ятницю, 24 листопада в залі: Lakeview High Auditorium
* СОДБУРІ, Онт. – неділю, 26 листопада в залі: Sudbury High Auditorium
* ВІНДЗОР, Онт. – вівторок, 28 листопада в залі: Cleary Auditorium
* ЛОНДОН, Онт. – суботу, 2 грудня в залі: N. B. Beal Tech. Auditorium
* СТ. КЕТЕРИНС, Онт. – неділю, 3 грудня в залі: Collegiate Instit. Auditorium
* КІТЧЕНЕР, Онт. – четвер, 7 грудня в залі: Univ. of Waterloo Theatre
* ГАМІЛЬТОН, Онт. – суботу, 9 грудня в залі: Scott Park High Auditorium
* ТОРОНТО, Онт. – неділю, 10 грудня в залі: Ryerson Theatre
* ОТТАВА, Онт. – суботу, 16 грудня в залі: National Arts Centre
* МОНТРЕАЛ, Квебек – неділю, 17 грудня в залі: Place De Arts

УВАГА! Квитки вступу можна набути в кожній театральній касі. За детальними відомостями годин виступів слідкуйте за пресовими оголошеннями на місцях. Радимо не пропустити цієї рідкої нагоди почути українські пісні й гумор та побачити українські танці у виконанні Кубанських Козаків.

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

T R O U B L E S ?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION Ltd.
10635 - 95 St., Edmonton
Phone 424-4401

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Дрібні оголошення

● ДО ВИНАЙМУ ХАТА: 7 кімнат. В догідному місці, близько автобусу та центру міста.
9404 - Rowland Rd., Edmonton,
Тел.: 425-1766

—o—

● САМІТНИЙ МУЖЧИНА пошукує жінки у віці 32 до 42. Може бути й вдова з одною або двома дітьми. Добре матеріяльно забезпечений і має добру працю. Якщо можна, то залучіть телефон і фотографію. Це лишиться в тайні.

Прошу писати на адресу:
Postal Station „D"
Calgary 2, Alberta
Box No. 6942

—o—

Ліберали залишаються . . .

(закінчення з стор. 1.)

борах. В деяких виборчих округах в цьогорічних виборах уневажнено сім разів стільки голосів, що в попередних виборах.

Дуже багато неважних голосів було в Квебеку, де квебекські сепаратисти закликали виборців або зовсім не голосувати, або віддавати неважні виворчі картки.

Державна каса зайнята тепер не лиш платнею рахунків за кошта виборів, але теж наладнанням платень для вибраних послів. У минулих виборах 44 дотеперішні посли стратили свої місця, але до парляменту прийшло 95 нових послів, бо в минулих виборах уже було більше виборчих округ, як в попередних виборах. Всім давним послам здержано виплату платень із днем 29 жовтня, тобто з днем, що попереджав вибори. Всі нововибрані посли дістануть свої платні із днем виборів, тобто з днем 30 жовтня. Одначе уряд не стане виплачувати платень ніодному послові, доки окружний виборчий урядник не зголосить офіційно вибору посла до федерального виборчого урядника, а цей не проголосить імена вибраних послів в урядовій „Кенедієн газет". Кожний посол дістає засадничої платні 18,000 дол., а до того 8,000 дол. додатку, що є вільний від податку. Міністри дістають по 18,000 дол. своєї посольської платні, 15,000 дол. додатку за уряд міністра та 10,000 дол. додатку, від якого не платять додатку.

З українських кандидатів на послів, що їх було в цілій Канаді з усіх партій понад 40, вибрано п'ятьох, усіх членів консервативної партії. Між ними є три посли з Алберти: Ст. Папроцький та В. Скорейко в Едмонтоні, д-р П. Євчук з Агабасці, Ст. Корчинський в Саскачевані та П. Маснюк в Манітобі. Між українськими кандидатами, що перепали, є головно кол. посли та кандидати ліберальної партії та незалежні, хоч перепав теж дуже поважний кандидат консервативної партії кол. міністер М. Старчевський, якого переміг дуже сильний противник з партії НДП.

Замітне, що цього року кандидували вперше канадські комуністи-маоїсти, які виставили в цілій Канаді аж 50 кандидатів. Комуністи, вірні Москві, мали всього 20 кандидатів. Ні одні ні другі не здобули ніодного мандату, але вони мабуть хотіли заманіфестувати, що вони ще існують й діють.

—o—

• Дві бомби, підкладені невідомими справниками в Буенос Айрес, Арґентина, знищили головну жидівську синагогу та приміщення японської торговельної палати. Наслідком зриву бомб було поранених шість осіб.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТОРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta
Office Phone: 422-8553

Drs. Kozak, Church, Craig and Hunter
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA- 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Приласовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теґлер Блдґ.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnyk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg. Saskatoon
Phone 242-8658

ROCKETT
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

НА ПРОДАЖ
РІЗДВЯНІ КАРТКИ

Зайдіть або напишіть до „Українських Вістей" (UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton, Alberta) по гарні різдвяні картки:

► 16 українських карток — $1.75
► 18 українських карток — $1.75
► 21 українських карток — $2.00
► 21 англійських карток — $1.50

Картки висилаємо тільки тим, хто із замовленням пришле гроші.
∧ Закресліть зверху, котрих карток бажаєте і вишліть нам:
NAME ....
ADDRESS ....
....

ЛІКАРІ ЕДМОНТОНУ

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone: Office 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Річна передплата „УВ" – тільки $6.00

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до минут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої канини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати засть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним у дрогсторах. Будете задоволені, бо звернуть вам гроші.

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, диш
Tonsils, adenoids, сайнисиниці і кормового проводу
1050 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

CHEKERDA'S DENTURE CLINIC
ROSSLYN SHOPPING CENTRE — EDMONTON
13562 - 97 St., Edmonton
Ph. 475-0011 — Res. 476-9627

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656
дому 479-3480

ВАША АСЕКУРАЦІЯ В НОВОМУ ПРИМІЩЕННІ

Подаємо до відома нашим Клієнтам та Приятелям, що ми перенесли наше бюро до нового приміщення, яке міститься недалеко від дотеперішнього (лише за рогом вулиці).

І. ГУЛАЄЦЬ
керівник і власник

Приймаємо й дальше асекурацію від: вогню ● автомобілів і троків ● бонди для контракторів ● від крадіжі ● особисту відповідальність ітд.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу.

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ ПРО ТЕ САМІ!

АСЕКУРАЦІЯ — ТО НЕ ВТРАТА, А ЗИСК.

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.
Нове число тел.: 424-6181
(друга підлога) ЕДМОНТОН
НАША НОВА АДРЕСА:
10166 - 100 вулиця, кімната число 201

Посилаю ——— на передплату "Українських Вістей"
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і прізвище ....
Адреса ....
....
(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":
UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta
Ім'я і
стара адреса: ....
....
Ім'я і
....
нова адреса: ....
(Адресу писати по-англійськи)